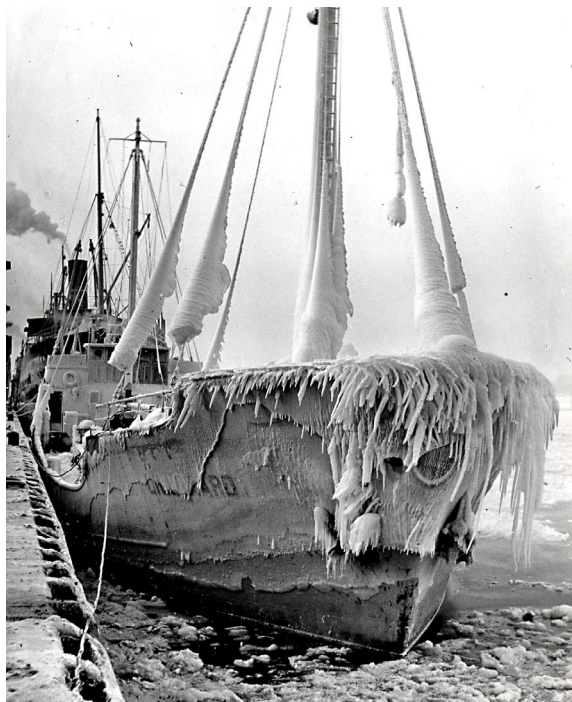

HEIJASTE

4/2011 28.11.2011

27. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

Turvallisesti satamassa

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Pertti Leinonen</i>	Päätoimittajalta	6
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Jeesuksen moderni ja ikuinen evankeliumi Osa 4: Jeesuksen evankeliumin monitahoisuus	8
<i>Pertti Leinonen</i>	Omakohvaisia havaintoja johtajuudesta	27
<i>Antti Roine</i>	Eutanasia on ihmisen perusoikeus	39

Päätoimittaja

Perti Leinonen
Kaivoskuja 7, 02730 ESPOO
Puh. 050 041 6336
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Toimitussihteeri

Jouni Nurmi
Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Heikki Järvinen
TUUSULA
Puh. 050 301 9396

Leena Kari
HELSINKI
Puh. (09) 445 883

Taitto: Martti Vanninen ESPOO, puh. 040 727 8714

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4,5 (luku;jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 €, irtonumero 4 €. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 1/2012 tarkoitettua aineistoa toimitukselle 15.2.2012 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

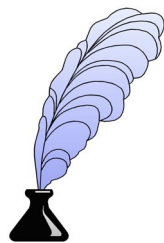
Suomen Urantia-seuran pankkitili:
Nordea 142730-102126

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:
Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Urantia-kirjan latausversiot. Viime lehdessä kerroin, miten suomenkielistä *Urantia-kirjaa* voi ladata Urantia-säätiön internetsivulta (<http://www.urantia.org/fi/urantia-kirja/lataa-urantia-kirjan-teksti>) omaan käyttöön, ja sitä voi sitten lukea ilman internetyhteyttäkin vaikka matkoilla ollessaan. Tämä mahdollisuus herätti jonkin verran kiinnostusta ja kysymyksiäkin, joita nyt puran tässä lähemmin. Käsittelen vain ladattavia tietokoneversioita ja jätän huomiotta erilliset, iPhone-, iPod touch - ja iPad-lukulaiteversiot, jotka nekin löytyvät saman sivuston linkeistä.

Kirja on saatavissa tietokoneelle useassa, jopa 21 erilaisessa formaatissa. Erot syntyvät lähinnä siitä, mitä ohjelmaa haluaa tekstin lukemiseen käyttää, haluaako käyttää esimerkiksi tekstinkäsittelyä, internetse-lainta vai pdf-lukuohjelmaa. Ladattava kirja saattaa koostua yhdestä tai useammasta eri tiedostosta, mutta latauksen helpottamiseksi kukin näistä 21 eri formaatista on ”paketoitu tiiviisti” yhdeksi zip-päätteiseksi tiedostoksi. Ladattu zip-päätteinen tie-

dosto (eli ”paketti”) täytyy ensin avata ja purkaa, jotta sen sisältö voidaan hyödyntää. Zip-tiedostojen purkamiseen tarvitaan oma ohjelma, joka senkin löytyy ja on ladattavissa ja asennettavissa em. sivun linkistöstä.

Pdf-versio (UF-FIN-001World-2010-5.6.pdf.zip). Tässä *Urantia-kirja* on yhtenä ainoana 14,7 Mb:n kokoisena pdf-tiedostona, joka käsittää sisällysluettelon ja kaikki luvut. Sivut on rakennettu amerikkalaiseen B4-kokoon, joka on lähellä meidän A4-kokoamme. Valmis sivutus helpottaa rajattua tulostusta, kunhan ei vahingossa tulosta koko kirjaa. Itse sivuilta puuttuu sivunumerointi, eikä sivujako muutenkaan noudata fyysisen kirjan mukaista jakoa. Mutta toisaalta jokaisen yksittäisen kappaleen alussa on kaksi numeroviitettä, joista ensimmäinen kertoo paikan nykyisessä fyysisessä kirjassamme (esim. 2097:3) ja toinen uuden mallisen vastaavan viittauksen, eli luku:jakso.kappale (196:3.35). Hakutoiminto rajoittuu pdf-lukuohjelman (esim. Acrobat Readerin) omaan etsi-toimintoon. Siinä ei voi käyttää joke-rimerkkejä (* ?) eikä TAI/JA-choja,

mutta muuten se osaa hakea sanoja ja sanan osia kohtuullisen nopeasti koko kirjasta. Hyvä vaihtoehto ladattavaksi versioksi – yksi tiedosto ja helppo käyttää.

Html-versio (UF-FIN-001World-2010-5.6.html_.zip). Tässä sisällysluettelo ja jokainen luku ovat omana tiedostonaan, ja tiedostoja onkin kaikkiaan 205 kpl (yhteiskoko 9 Mb). Pura tiedostot omaan hakemistoon, ja klikkaa tiedostoa nimeltä ”index.htm”, joka avaa sinulle internetselaimen. Tästä näkymästä sinulla on linkitetty pääsy koko muuhun kirjaan. Heti aluksi kannattaa tämä alkunäkymä tallentaa internetselaimen suosikkeihin, ja siten jatkossa ei tarvitse enää muistella tätä hakemistopolkua eikä tiedostojen nimiä. Riittää, kun avaa selaimen ja poimii suosikeista tuon alkusivun. Linkkejä käyttäen siirtyminen kirjan sisällä on helppoa ja nopeaa. Luku on aina yksi näkymä, ja luvusta toiseen siirtyminen vaatii pari hiiren klikkausta. Selaimen luonteesta johtuen näkymä skaalautuu ikkunan koon mukaan eikä näytä ”fyysisiä sivuja”, vaan teksti juoksee ilman sivutusta luvun alusta sen loppuun. Näin ollen sivunumerojakaan ei ole, mutta kaikissa kappaleissa on kahdenlaiset numeroviitteet, aivan kuten edellä olevassa

kappaleessa kerrottiin. Tulostaa voi kuten selaimesta yleensäkin. Haku-toimintona on selaimen oma etsi-toiminto, ja se rajoittuu vain näkyvissä olevaan yhteeseen lukuun, eli se on selkeästi pdf-versiota rajoituneempi. Myös tämä on hyvä vaihtoehto ladattavaksi kirjaksi, vaikkapa pdf-version lisäksi. Kevyt ja nopea käyttää.

Muita muotoja. Nämä ovat lähinnä tekstinkäsittelyohjelmalla avattavia tiedostomuotoja. Doc (Ms Office Word jne.), odt (Open Office Writer jne.), rtf (muotoilun säilyttävä tekstin yleismuoto) ja txt (täysin pelkistetty tekstimuoto ilman muotoiluja, kuten lihavoitinta, eri kirjainkokoja jne.). Näissä kirjan teksti on yhtenä tiedostona, ja tiedoston avaaminen ja käyttö näytti olevan jonkin verran hidasta. Sana-haku-toiminnot eivät ole edellisiin nähden mitenkään oleellisesti, jos lainkaan, parempia.

* * *

Opintoryhmäportaali. Kaksi lukijajärjestöä, UAI ja Fellowship sekä Urantia-säätiö ovat yhteistuumin rakentaneet internetiin maailmanlaajuisen opintoryhmäportaalin (<http://UrantiaStudyGroup.org>). Sivusto avautui alkukesästä 2011.

Sivuston kielen voi periaatteessa valita, mutta toistaiseksi vaihtoehtoina ovat vain englanti ja ranska. Kaikki maailman opintoryhmät voivat halutessaan ilmoittaa sinne itsensä muiden nähtäväksi. Tarkoituksena on, että ihmiset voivat tältä sivustolta helposti etsiä kaikki asuinpaikkansa lähellä olevat opintoryhmät tai matkalla ollessaan ne reittinsä varrelle osuvat opintoryhmät, jossa haluaa vieraila. Opintoryhmät voivat itse laittaa sinne haluamiaan perustietoja, kuten yhteystietoja, tekstiä ja kuvia.

Toistaiseksi sieltä ei löydy vielä yhtään suomalaista opintoryhmää, mutta miksei voisi löytyä. Jos jokin opintoryhmistämme haluaa sinne rekisteröityä, niin kaikkiin mokin. Mutta se on lähtökohtaisesti opintoryhmien oma tehtävä. Suomen Urantia-seura ei omaaloitteisesti siirrä kenenkään tietoja

kolmannen osapuolen tietokantaan. Toki voimme opintoryhmiä tässä rekisteröitymisessä auttaa, jos sellaista pyydetään, jos esimerkiksi tietotekniikka tai englannin kieli tuottaa vaikeuksia. Avun tarvitsijat voivat ottaa yhteyttä esimerkiksi sähköisen viestinnän komiteaan (internetpalvelut-pj@urantia.fi).

* * *

UAI:n konferenssi 2012. UAI:n seuraava kansainvälinen konferenssi on Etelä-Amerikassa, Kolumbian Medellinissä, 28.4.–1.5. 2012. Teemana on ”Rakkauten valossa” (”In the Light of Love”). Konferenssikielinä ovat espanja ja englanti. Lisätietoja löytyy internetistä, osoitteessa:

<http://www.urantiacolombia.com/>.

Tapio Talvitie

PÄÄTOIMITTAJALTA

Messupöydän takana

Lokakuun toisena viikonloppuna olivat perinteelliset Hengen ja Tiedon messut Helsingissä. Myös Suomen Urantia-seura osallistui messuille pienellä infopisteellä. Messujen yleisilme oli hyvin kaupallinen. Rajatiedon – kuten tätä aihetta nimitetään – messuvieraat tuntuivat olevan pääasiassa kiinnostuneita esim. vaihtoehdoista, luonnonlääkinnästä, astrologiasta, ennustamisesta ja samansuuntaisista aihealueista. Vakavampi olemassaolon peruskysymyksiä pohdinta ihmisen osasta ja asemasta maailmankaikkeudessa tuntuu vielä olevan taka-alalla, vaikka osa messuluennosta käsitteli kyllä sitäkin puolta.

Yleisövirrasta hyvin useat messupöydän eteen jääneet keskustelijat tunsivat *Urantia-kirjan* ja olivatkin lukeneet sitä yksin jo monta vuotta sen suurempaa melua pitämättä. Seuran esilläolo tässäkin messutapahtumassa palvelee sitä tarkoitusta, että olemme olemassa kansallisena seurana ja viidennen ilmoituksen viestintuojana. Toiminta ruohonjuuritasolla on kärsivällis-

tä ja pitkäjännitteistä uurastamista, jossa parhaat hetket ovat ihmisten välisissä tapaamisissa niin messuilla kuin opinto- ja keskusteluryhmissä. Uusia opintoryhmiä syntyy, kun on syntyäkseen, niiden lukijoiden toimesta, jotka haluavat yhteyttä toisiinsa ja jakamaan uusien oivallusten ja hengellisten arvojen löytämisen iloa. Opintoryhmäopiskelu on mitä suositeltavin ryhmätyön muoto ja koko kansainvälisen Urantia-liikkeen perusta, jota Suomen Urantia-seura tukee jatkuvasti. Opintopiirin perustamisen tekee mahdolliseksi jo se, että vähintään kolme *Urantia-kirjasta* kiinnostunutta henkilöä haluaa omistautua kirjan sisällön tutkimiselle. Perustamiseen riittää oma halu, tarvitaan vain henkilö, joka toimii kokoonkutsujana, sekä tila, joka voi olla oma koti, kerhuhuone, kirjasto tai muu rauhallinen paikka, jossa voidaan häiriöttömästi keskustella. On paljon ihmisiä, joille näinkin massiivisen teoksen omaksuminen on yksin vaikeaa, mutta ryhmässä vähän kerrallaan mitä kiinnostavinta ajankulua.

Raamattu vai Urantia-kirja – vaiko molemmat?

Joidenkin uskonnollisten suuntauksien ihmiset saattavat pitää *Urantia-kirjaa* uhkana *Raamatulle*, jos eivät tunne kuin pintapuolisesti ensin mainittua. Harvemmin kuitenkaan molemmat teokset tunteva näkee ongelmaa koituvan *Raamatusta*, joka on muovannut uskonnollista ajattelua länsimaissa jo lähes kahden tuhannen vuoden ajan ja tekee sitä nyt maailmanlaajuisesti. Mikään ei uhkaa *Raamatun* valta-asemaa maailman kristikunnan enemmistön uskonnollisena oppikirjana. Mutta kuten kouluopetuksessakin, seuraavan luokan opetusta varten tarvitaan uutta opetusaineistoa, joka vastaa niiden opiskelijoiden tarpeisiin, jotka haluavat ymmärtää maailmaamme, universumia ja sitä jumalallista hierarkiaa, joka vallitsee ympäröivässä maailmankaikkeudessa. Juuri sitä varten uusi ilmoitus on tuotu planeetallemme. Totutteleminen tällaiseen asiaan vaatii paljon niiltäkin, jotka pitävät sitä mahdollisena ja uskottavana, jopa totena. *Raamattu* on oman aikakautensa uskonnollisten näkemysten kokoelma, jota täytyy tarkastella sen omaa aikakautta vasten. On helppo todeta vanhojen käsitysten puutteellisuus ja virheet kehittyneemmästä

ilmoituksesta käsin, mutta lukijayhteisönä Suomen Urantia-seuran on viisasta pysytellä vain omassa asiassaan ja tuoda esiin se, mikä yhdistää näitä kahta kirjaa. Molempien kirjojen sisällön tunteva henkilö kyllä havaitsee ne väärinkäsitykset ja mahdollisuudet, mitä *Raamattuun* on tuotu aikojen kuluessa. Myös tapa, jolla *Raamatun* virheelliset käsitykset on oikaistu *Urantia-kirjassa*, on neutraali, ilman osoittelevaa arvostelua, joten siitä aito totuudenetsijä tuskin voi loukkaantua. Lukuisa joukko lainauksia *Raamatun* teksteistä osoittaa ilmoituksenantajien arvostavan sitä ehkä edistyneimpänä ihmisperäisen uskonnollisen ajattelun lähteenä. Kysymys kuuluu: miten löydämme sen sillan, joka yhdistää nämä kaksi suurta kertomusta – vanhan ja uuden – toisiinsa ilman repivää vastakainasettelua? Vastuu tästä lankeaa luonnollisesti niille, jotka ovat painuneet molempien kirjojen sanomaan – joka on syvästi yhteneväinen – ja ovat valmiita tuomaan oman panoksensa yhteiseen käyttöön.

Pertti Leinonen

Jeesuksen moderni ja ikuinen evankeliumi

Osa 4: Jeesuksen evankeliumin monitahoisuus

EIJA SEPPÄNEN-BOLOTINSKI
ESITELMÄ 15.5.2010

Esitelmä perustuu Jeffrey Wattlesin vuosina 2001–2009 vetämään internetin kautta tapahtuneeseen Gospel School -jaksoon, jonka materiaaleja olen englannin kielestä kääntänyt. Aluksi käsittelemme aihetta *Urantia-kirjan* lainausten perusteella ja lopuksi Jeffrey Wattlesin esitelmän (jonka olen vapaamuotoisesti suomen kielelle kääntänyt) ”Totuus ja viisaus: evankeliumi kautta aikojen” pohjalta. Hän piti tämän esitelmän Meksikon *Urantia-kirjan* lukijoiden tapaamisessa ja käsittelemme sitä myös internetkoulussa.

Mikä evankeliumi on?

Jeesus eli maan päällä ja opetti evankeliumin, joka vapautti ihmisen siitä taikauksesta, että tämä oli perkeleen lapsi, ja korotti hänet Jumalan uskonpojan arvoasemaan. Jeesuksen sanoma, sellaisena kuin hän sitä omana aikanaan saarnasi ja sen eli, oli esittämisenä aikaan tehoas ratkaisu ihmisen hengellisiin vaikeuksiin. Ja nyt kun hän ei enää henkilökohtaisesti ole maailmassa, hän lähtee tilalleen Totuuden Henkensä, jonka on määrä elää ihmisessä ja esittää

kullekin uudelle sukupolvelle Jeesuksen sanoma uudelleen, jotta jokaisella maan kamaralle ilmestyvällä uudella kuolevaisen ryhmällä olisi uusi ja ajanmukainen evankeliumin versio, juuri senlaatuinen omakohtaisen valaistumisen ja ryhmäkohtaisen opastuksen lähde, että se osoittautuu tulokselliseksi ratkaisuksi ihmisen alati uusiin ja moninaisiin hengellisiin vaikeuksiin. [194:2.1]

Ja sitten Mestari kaikkien puoleen kääntyen sanoi: ”Älkää kaubistuko, ettette käsitä evankeliumin täyttä merkitystä. Olette vain finiittisiä, kuolevaisia ihmisiä, ja mitä olen opettanut teille, on infiniittistä, jumalallista ja ikuista. Olkaa kärsivällisiä ja rohkein mielin, sillä teillä on edessänne ikuiset ajat jatkaaksenne aste asteelta tapahtuvaa sen kokemuksen tavoittamista, että teistä tulee täydellisiä niin kuin Isänne Paratiisissa on täydellinen.” [181:2.25]

Evankeliumi ei ole uskontunnustus

Kahtatoista apostolia kouluttaessaan Jeesus palasi monet kerrat tähän aiheeseen. Yhä uudelleen hän kertoi heille, ettei hän halunnut häneen uskovien dogmatisoituvan ja standardisoituvan edes

hyvien ihmisten esittämiin uskonnollisiin tulkintoihin sitoutumalla. Kerran toisensa jälkeen hän varoitti apostolejaan laitmasta uskonkappaleita ja vakiinnuttamasta traditioita välineiksi, joilla ohjataan ja valvotaan valtakunnan evankeliumiin uskovia. [141:5.4]

Evankeliumi on elävä ja kasvava

Tämä valtakunnan evankeliumi on elävä totuus. Olen sanonut teille sen olevan kuin hapate taikinassa, kuin sinapin siemenjyvä; ja nyt julistan sen olevan kuin elävän olennon siemen, joka vaikka se pysyykin samana elävänä siemenenä, kuitenkin sukupolvesta toiseen vääjäämättä tuo itsensä julki uusina ilmenemismuotoina ja kasvaa otollisesti uomissa, jotka merkitsevät uutta sopetumista jokaisen toinen toistaan seuraavan sukupolven erityisiin tarpeisiin ja olosuhteisiin. Teille esittämäni ilmoitus on elävä ilmoitus, ja haluan sen tuottavan soveliaita hedelmiä jokaisessa yksilössä ja jokaisessa sukupolvessa hengellistä varttumista, voimistumista ja sopetuvaa kehittymistä säätelevien lakien mukaan. Tämän evankeliumin tulee sukupolvesta toiseen osoittaa kasvavaa elinvoimaisuutta ja tuoda julki suurempaa hengellisen voiman syvyyttä. Ei saa sallia sellaista, että siitä tulee pelkästään pyhä muisto, pelkkä minusta ja nyt elämistämme ajoista kertova perimätieto. [178:1.15]

Evankeliumi on monitahoinen

Tästä Jeesuksen evankeliumin monitahoisuudesta nimenomaan johtui, että hänen

opetuksistaan tehtyjen muistiinmerkintöjen tutkijat jo muutaman vuosisadan kuluessa jakautuivat varsin moniksi kulteiksi ja lakkoiksi. Tämä kristittyjen uskovien säälittävä jakautuminen ryhmäkuuntiin johtuu siitä, ettei Mestarin moninaisissa opetuksissa onnistuttu näkemään hänen verrattoman elämänsä jumalallista ykseyttä. Mutta jonakin päivänä aidot Jeesukseen uskovat eivät enää ole kannanotoissaan samassa määrin hengellisesti jakautuneita epäuskoisten edessä. Meillä saa aina olla ähyllisen ymmärtämisen ja tulkinnan alalla esiintyvää moninaisuutta, jopa sosiaalistamisessa ilmenevää eriasteisuutta, mutta hengellisen veljeyden puuttuminen on sekä anteeksiantamatonta että moitittavaa. [170:5.20]

Ydinsanomman ilmaiseminen: Jumalan isyys ja ihmisten veljeys

— — suurimmat totuudet, jotka kuolevaisen ihminen voi konsanaan kuulla: elävän evankeliumin Jumalan isyydestä ja ihmisen veljeydestä. [195:10.21]

— — Paratiisissa oleva Isäni kyllä hallitsee universumeista koostuvaa universumia rakkautensa pakottavalla voimalla. Rakkaus on suurin kaikista henkirealiteeteista. Totuus on vapauttava revelaatio, mutta rakkaus on verrattomien keskinäissuhde. Ja tekivät kanssaihmisenne tämän päivän maailmaa johtaessaan mitä kömmähdyksiä hyvänsä, teille julistamani evankeliumi on jonakin tulevana aikana vielä hallitseva tätä samaa maailmaa. Ihmisen edistymisen perimäinen päämäärä on Jumalan isyyden

kunnioitava tunnustaminen ja ihmisten veljeyden rakastava toteuttaminen. [143:1.4]

Tänä päivänä Intiassa tarvitaan ennen muuta Jeesuksen evankeliumin julki tuomista – sitä, että Jumala on Isä ja ihminen on poika, sekä tästä johtuvaa kaikkien ihmisten veljeyttä, mikä toteutuu henkilökohtaisella tasolla rakastavana huolenpitona ja sosiaalisena palveluna. Tarpeellinen filosofinen käsitteistö ja tarpeellinen kulttuuristruktuuri ovat Intiassa jo olemassa. Mitä tarvitaan, on Ihmisen Pojan alkuperäisessä evankeliumissa julki tuodusta dynaamisesta rakkaudesta singaltava elävöittävä kipinä – edellyttäen, että tämä evankeliumi riisutaan niistä länsimaisista dogmeista ja opinkappaleista, jotka ovat olleet omiaan tekemään Mikaelin elämäntyönä olleesta lahjoittautumisesta valkoisen miehen uskonnon. [94:4.10]

Jumalan isyys

Vastaukseksi Tuomaksen – – kysymykseen ”Kuka tämä valtakunnan Jumala on?” Jeesus sanoi: ”Jumala on sinun Isäsi, ja uskonto – minun evankeliumini – ei ole sen enempiä eikä sen vähempää kuin sen totuuden uskoon pohjautuvaa tunnustamista, että sinä olet hänen poikansa.” [141:4.2]

Johannes kysyi Jeesukselta: ”Mestari, mikä on taivaan valtakunta?” Ja Jeesus vastasi: ”Taivaan valtakunta koostuu näistä kolmesta perusasiasta: ensiksikin, Jumalan suvereenisuuden tosiasian tunnustamisesta; toiseksi, uskosta siihen

totuuteen, että itse on Jumalan poika, ja kolmanneksi, uskosta siihen, että ihmisen korkein halu eli halu täyttää Jumalan tahto – halu olla Jumalan kaltainen – on todellinen. Ja evankeliumiin sisältyvä hyvä sanoma on se, että uskon avulla jokainen kuolevainen voi saada nämä kaikki pelastuksen perustekijät.” [140:10.9]

Ihmisten veljeys

”Totisesti, totisesti minä sanon teille: Kun Isän tahto on lakinne, olette tuskin vielä valtakunnassa. Mutta kun Isän tahdosta tulee aidosti teidän tahtonne, silloin toden totta olette valtakunnassa, sillä valtakunnasta on sen myötä tullut teissä jo kiistämätön kokemus. Kun Jumalan tahto on lakinne, olette jaloja orjalamaisia. Mutta uskoessanne tähän uuteen evankeliumiin, jonka mukaan olette Jumalan poikia, Isäni tahdosta tulee teidän tahtonne, ja teidät korotetaan siihen korkeaan asemaan, joka on Jumalan vapaiden lasten, valtakunnan vapahdettujen poikien, asema.” [141:2.2]

Uskonpoikaus

”– – hyvää sanomaa, että uskon elävöittämät kuolevaiset ovat Jumalan poikia.” [181:2.12]

Opetuksemme tarjoaa uskonnon, jossa uskova on Jumalan poika. Se on taivaan valtakunnan evankeliumin hyvä sanoma. Poika ja Henki ovat Isän kanssa rinnanolevaisia, ja ilmoitus näiden Paratiisin-Jumaluuksien olemuksesta ja huolenpidosta tulee jatkuvasti laajene-

maan ja kirkastumaan kaikkina niinä loputtomina aikakausina, jolloin taivaaseen nousevat Jumalan pojat käyvät läpi ikuista hengellistä edistymistään. [142:3.8]

”Kehotan teitä aina muistamaan, että tehtävänänne on julistaa valtakunnan evankeliumia ihmisten keskuudessa, eli sitä, että Jumalan isyys on todellista ja ihmisen asema Jumalan poikana on totta. Olkoon se, mitä julistatte, hyvän sanoman koko totuus eikä vain jokin pelastavan evankeliumin osa. Kuolleistansun kokemukseni ei muuta sanomaanne. Valtakunnan evankeliumin pelastava totuus on edelleenkin se, että ihminen on uskon kautta Jumalan poika. Teidän on määrä lähteä julistamaan Jumalan rakkautta ja ihmisen palvelemista. Maailman eniten kaipaama tieto on se, että ihmiset ovat Jumalan poikia ja että he uskon kautta voivat tosiasiallisesti käsittää tämän jalontavan totuuden ja sen joka päivä kokea. Lahjoittautumiseni tulisi auttaa kaikkia ihmisiä tietämään, että he ovat Jumalan lapsia, mutta tällainen tieto ei riitä, elleivät he uskon kautta henkilökohtaisesti käsitä sitä pelastavaa totuutta, että he ovat ikiaikojen Isän eläviä henkipoikia. Valtakunnan evankeliumissa on kysymys Isän rakastamisesta ja hänen maan päällä olevien lastensa palvelemisesta.” [193:0.4]

”Kun valtakuntaan pääsyt hintana pyysin teitä tulemaan pikkulasten kaltaisiksi, en tarkoittanut helpostipetkuttävyyttä, pelkkää uskomisenbalua enkä herkeäuskoisuutta lipeviä muukalaisia kohtaan. Minkä tosiaankin halusin

teidän saavan tästä havainnollistuksesta irti, oli lapsen ja isän välinen suhde. Sinä olet se lapsi, ja kysymyksessä on sinun Isäsi valtakunta, jonne koetat päästä sisälle. Jokaisten normaalin lapsen ja hänen isänsä välillä vallitsee tuo luonnollinen kiintymys, joka takaa heidän välilleen ymmärtäväisen ja rakastavan suhteen ja joka ikiajoiksi sulkee pois kaiken sellaisen subtautumisen, että Isän rakkaudesta ja armeliaisuudesta hierottaisiin kauppaa. Ja evankeliumissa, jota kohta lähdette saamaan, on kysymys pelastuksesta, joka ilmaantuu tämän samaisen ja ikuisen lapsi-isä-suhteen uskon kautta tapahtuvasta tajumisesta.” [140:10.4]

Jumalallinen poikaus

— — korkeampia ja hengellisempiä osakysymyksiä: Jumalan pojan asemaa, hengellistä vapautta ja ikuista pelastusta. [152:5.6]

Süidonissa-oleskelun aikana Jeesuksen opetusten teemana oli hengellinen edistyminen. Hän kertoi heille, etteivät he voineet jäädä paikalleen, vaan heidän oli pakostakin joko kuljettava eteenpäin vanhurskaudessa tai taannuttava pahuuteen ja syntiin. Hän kehotti heitä: ”Unohtakaa menneisyyteen kuuluvat asiat, samalla kun ponnistelite eteenpäin omaksuaksenne valtakunnan suuremmat realiteetit.” Hän pyytämällä pyysi heitä, etteivät he tyytyisi olemaan evankeliumin suhteen lapsia, vaan pyrkisivät saavuttamaan Jumalan pojan täysikasvuisuuden hengen yhteydessä ja uskovien yhteisössä. [156:2.6]

Ystävyys Jumalan kanssa

Valtakunnan evankeliumia saarnatesanne opetatte yksinkertaisesti vain ystävyttä Jumalan kanssa. Ja tämä kumppanuus vetoaa yhtäläisesti sekä miehiin että naisiin, sillä kummatkin löytävät siitä sen, mikä tosinkin vastaa heidän luonteenomaisia kaipauksiaan ja ihanteitaan. [159:3.9]

Tässä kohden haluaisin tuoda esille mielenkiintoisen tanskalaisutkimuksen, joka osoittaa ystävyys Jumalan kanssa jopa ”aivotasolla” todeksi!

Artikkelissa ”Keskustelua Jumalan kanssa”, joka on julkaistu *Aesculapius*-lehdessä syksyllä 2009, kerrotaan seuraavaa:

”Kun ihminen vetoaa omakohteisissa ongelmissaan Jumalaan, hänen aivonsa toimivat kuten ystävän kanssa keskustellessa. Muodollisempi rukous, esimerkiksi Isä meidän, ei aktivoi aivoja samaan tapaan. Tämä nähtiin tanskalaisen Uffe Schjoedtin magneettiresonanssitutkimuksissa Aarhusin yliopistossa. Henkilökohtaisessa pyynnössä ihminen näyttää kokevan olevansa vuorovaikutuksessa Jumalaan. Hän ikään kuin odottaa ja arvioi vastausta. Kun Schjoedt pyysi koehenkilöitä esittämään toimimuksia joulupukille, aivot toimivat kuten tietokonepeliä pelattaessa. Oxfordin yliopiston psykologi Robin Dunbar toteaa New Scientistin artikkelissa tuloksen kertovan,

että Jumala on uskovalle tosi ja elävä.”

Verratkaa tätä hätkähdyttävää aivokuvantamistutkimustulosta seuraavaan ajatukseen *Urantia-kirjasta* (ja riemuitkaa!):

Yksinkertainen uskosta lähtevä rukous todistaa ihmisen kokemusmaailmassa tapahtuneesta valtavasta kehityksestä. — — ollaan toisaalta yhteydessä Infiniittisen henkeen, toisaalta vilpittömästi tietoisia siitä, että koko ähyllisen luomakunnan ikuinen Jumala ja Paratiisin-Isä on todellinen. [91:3.4]

On kaikin puolin soveliasta, että ihminen rukoillessaan pyrki saamaan käsityksen Paratiisissa olevasta Universalisesta Isästä, mutta useimpia käytännön tarkoituksia ajatellen tehokkaampi menetelmä olisi sellainen, että palataan käsitykseen lähellä olevasta toisesta minästä, — — ja sitten tiedostetaan, että ajatus tästä toisesta minästä on kehittynyt pelkästä kuvitelmasta totuudenmukaiseksi tiedoksi siitä, että Jumala asuu kuolevaisessa ihmisessä Suuntaajan tosi-asiallisena läsnäolona, jotta ihminen voi ikään kuin kasvoista kasvoihin keskustella todellisen, aidon ja jumalallisen toisen minän kanssa, ja tämä asuu hänen sisimmässään —. [91:3.7]

Evankeliumi ja palvelu

Muut uskonnot olivat tuoneet julki ajatuksen siitä, että Jumala on lähellä ihmistä, mutta Jeesus esitti Jumalan ihmisestä tuntemaan huolenpidon samanlaisena huolena, jota rakastava isä tuntee itses-

tään riippuvaisten lasten menestymisestä, ja sen jälkeen hän teki tästä opetuksesta uskontonsa kulmakiven. Ja niin muodoin oppi Jumalan isyydestä teki ihmisten välisen veljeyden harjoittamisen pakottavaksi. Jumalan palveluksesta ja ihmisten palvelemisesta tuli hänen uskontonsa kaikki kaikessa. [159:5.7]

Jeesus sanoi: ”Jonkin toisen aikakauden ihmiset ymmärtävät valtakunnan evankeliumin paremmin, kun se esitetään käyttäen sanoja, jotka kertovat perheenjäsenten välisistä subteista – kun ihminen ymmärtää uskonnon opetuksesi Jumalan isyydestä ja ihmisen veljeydestä; siitä, että ihminen on Jumalan poika.” Sitten Mestari luennoi melko laajasti maisesta perheestä taivaallisen perheen havainnollistuksena ja antoi uuden sanamuodon kummallekin elämän elämisen peruslaille: Ensimmäiselle käskylle, jossa on kysymys perheen päin, isän, rakastamisesta, ja toiselle käskylle, joka koskee lasten keskuudessa vallitsevaa keskinäistä rakkautta; sitä, että rakastaa veljeään niin kuin itseään. Ja sitten hän selvitti, että tällainen veljellisen kiintymyksen ominaisuus tulee väijäämättä esille epäitsekäänä ja rakastavana sosiaalisenä palveluna. [142:7.4]

– – Jeesus Nasaretilainen ja hänen evankeliuminsa siitä, että paha voitetaan hyvällä. Paremman sivilisaation salaisuus on sidoksissa Mestarin opetukseen ihmisen veljeydestä, rakkautta ja keskinäistä luottamusta osoittavasta hyvästä tahdosta. [194:3.12]

Ikuinen elämä

– – uuden, valtakunnasta kertovan evankeliumin korkeampia ja hengellisempiä osakysymyksiä: Jumalan pojan asemaa, hengellistä vapautta ja ikuista pelastusta. [152:5.6]

”Rauha teille. Tiedätte kaikki, että meillä on taivaassa yksi Isä ja että on vain yksi valtakunnan evankeliumi – hyvä sanoma ikuisen elämän lahjasta, jonka ihmiset saavat uskon kautta. Iloitessanne uskollisuudestanne evankeliumia kohtaan rukoilkaa totuuden Isää vuo-dattamaan sydämeenne uuden ja suuremman rakkauden veljiänne kohtaan. Teidän tulee rakastaa kaikkia ihmisiä, niin kuin minä olen teitä rakastanut; teidän tulee palvella kaikkia ihmisiä, niin kuin minä olen teitä palvellut. Ottakaa ymmärtäväistä myötätuntoa osoittaen ja veljellistä kiintymystä tuntien yhteisönne jäseniksi kaikki veljenne, jotka omistautuvat hyvän sanoman levittämiseen, olivatpa nämä juutalaisia tai ei-juutalaisia, kreikkalaisia tai roomalaisia, persialaisia tai etiopialaisia. Johannes julisti valtakuntaa edeltäkäsin; te olette julistaneet evankeliumia voimallisesti –.” [191:4.3]

(Tämä oli Jeesuksen kymmenes morontiailmestyminen ja tapahtui Filadelfiassa, missä vaikuttivat Abner ja Lasarus.)

– – Uusi evankeliumi vahvisti ihmisen pelastumisen olevan ilmoitus kauaskantoisesta jumalallisesta tarkoituksesta, jonka on määrä täyttyä ja todellistua pelastettujen Jumalan poikien loputto-

masta palvelusta koostuvan tulevan kohdalon myötä. [170:2.8]

Tiibetiläisillä on aineksia kaikista johtavista maailmanuskonnoista – ei kuitenkaan Jeesuksen evankeliumin yksinkertaisia opetuksia ihmisestä Jumalan poikana, ihmisten veljeydestä ja alati kohoti korkeuksia nousevasta ikuisen universumin kansalaisuudesta. [94:10.3]

Evankeliumin ilo ja vapaus

Kun Johannes julisti tulevaa valtakuntaa, hän tahtoi viestillään sanoa: Katukaa! Paetkaa vihaa, joka on tuleva. Kun Jeesus ryhtyi saarnaamaan, hänen sanomaansa sisältyi edelleenkin kehoitus katumukseen, mutta tällaista sanomaa seurasi aina evankeliumi, hyvä sanoma uuden valtakunnan riemusta ja vapaudesta. [136:0.2]

Muistakaa, että teidät on valtuutettu julistamaan tätä valtakunnan evankeliumia – sitä, että korkeimpana on halu täyttää Isän tahto, mihin liittyy ylin ilo siitä, että oivaltaa uskon kautta olevansa Jumalan poika –, joten ette saa antaa minkään seikan vaihtaa omistautumisenne kohdetta tästä yhdestä ja ainoasta velvollisuudesta joksikin muuksi.

[178:1.11]

”Auliisti olen julistanut pelastuksen evankeliumia tälle kansalle; olen kertonut heille Jumalan poikana olemisen riemullisuudesta, vapaudesta ja elämästä, joka on hengessä yltäkylläisempi.”

[174:5.3]

Jumalan valtakunta sisäisesti meissä, hengellinen kokemus

Enemmän tai myöhemmin on taas uuden ja edellistä suuremman Johannes Kastajan määrä nosta julistamaan: ”Jumalan valtakunta on lähellä” – tarkoittaen paluuta Jeesuksen korkeaan hengelliseen käsitykseen; hänhän julisti, että valtakunta on hänen taivaallisen Isänsä tahto, joka ilmenee hallitsevana ja transsendenttinä uskovan sydämessä – ja tekemällä tämän kaiken millään tavoin viittaamatta sen kummemmin maan päällä vaikuttavaan näkyvään kirkkoon kuin odotettuun Kristuksen toiseen tulemiseenkaan. [170:5.19]

Kun Jeesus myöhemmin määräsi apostolit lähtemään Johanneksen tavoin saarnaamaan evankeliumia ja opettamaan uskovia, hän korosti ”taivaan valtakunnasta kertovan hyvän sanoman” julistamista. Väsymättä hän teroitti työtöveidensä mieleen, että heidän täytyi ”osoittaa rakkautta, sääliväisyyttä ja myötätuntoa”. Jo alkuvaiheessa hän opetti seuraajilleen, että taivaan valtakunta oli hengellinen kokemus, jossa oli kysymys siitä, että Jumala asetetaan ihmisyhdämissä valtaistuimelle. [137:7.13]

Evankeliumi korkeuksissa

Nämä serafievankeelistat omistautuvat julistamaan evankeliumia ikuisesta edistyksestä, täydellisyden saavuttamisen riemuvoitosta. Mansiomaailmoissa he julistavat suurenmoista lakia hyvyyden säilymisestä ja sen valta-asemasta: Yksi-

kään hyvä teko ei koskaan mene kokonaan hukkaan. Sen merkitys voidaan pitkäksi aikaa tehdä tyhjäksi, mutta koskaan sitä ei voida kokonaan mitätöidä, ja se vaikuttaa ikuisesti sen motivaation jumalallisuuden mukaisessa laajuudessa. [48:6.7]

Askel askeleelta, elämä elämältä, maailma maailmalta taivaaseennousijan elämänvaihe on käyty läpi ja opittu, ja Jumaluuden tavoite saavutettu. Eloönjääminen on täydellisyiden osalta täysimääräistä, ja täydellisyys on jumalallisuuden korkeimmuuden osalta yltäkylläistä. Aika katoaa ikuisuuteen; avaruus häipyä palvovaan samastumiseen ja harmoniaan Universaalisen Isän kanssa. Havonnan kaukoviestimet viestittävät avaruuden kunniaraportteja, hyvää sanomaa siitä, että olemukseltaan eläimellisistä ja alkuperältään aineellisista mutta tunnollisista luoduista on toden totta tullut evolutionaarisen ylösnousemuksen kautta todellisuudessa ja ikuisiksi ajoiksi täydellistyneitä Jumalan poikia. [26:9.4]

Näiden Jeesuksen evankeliumin monitahoisuutta valaisevien *Urantia-kirjan* lainausten ja pohdintojen jälkeen, jotka muodostavat evankeliumisanoman tasot, olen vapaasti suomentanut Gospel Schoolin (internetissä) vetäjän, filosofi Jeffrey Wattlesin artikkelin, jonka hän on aiemmin esittänyt Meksikon *Urantia-kirjan* lukijoiden tapaamisessa.

Totuus ja viisaus: evankeliumi kautta aikojen

Urantia-kirjassa kerrotaan meille, että kaukaisessa tulevaisuudessa maailmaa odottaa aikakausi, jolloin ihmisten kaikki aika ei kulu vain epätoivoiseen työnhakuun, jolloin kansakuntien väliset raja-aidat eivät ole täynnä esteitä ja jopa maanjäristykset tulevat häviämään, koska voimat, jotka siirtelevät maankuorta, saavuttavat tasapainon. Kuinka voimme työskennellä sen eteen, että annamme osuutemme saavuttaaksemme tämän kauniin tulevaisuuden?

Kuinka voimme yhdistää hengellisen idealismin ja tieteellisen realismin käsitteitä tätä valon ja elämän tulevaisuusvisiota tavoitellessamme?

Totuuden ja viisauden lähde on Jumala, meidän Isämme, jonka henki elää sisimmässämme ja joka on luonut meidät veljiksi ja sisariksi. Mitä viisi aikakausikohtaista ilmoitusta sitten opettavat meille evankeliumisanomasta, jumalallisen totuuden elävästä ytimeistä ja keskuksesta? Mitä näiden ilmoitusten metodit opettavat meille viisaasta tavasta tuoda totuutta maailman tietoisuuteen?

Ensimmäisenä tarkastelemme n. 500 000 vuotta sitten annettua ensimmäistä ilmoitusta. Planeetta-prinssin esikunnan ilmoitususkon-

non collegio (66:5.13–16) oli ensimmäinen instanssi, joka julisti ilmoitettua totuutta planeetallamme. He pyrkivät korvaamaan aaveidenpalvonnan Luojan pelolla. Siihen aikaan historiamme ja yhteiskuntamme olivat pysähtymistilassa. Ihmisten elämää ohjasivat staattiset käytännöt, tavat ja yhdenmukaisuus. Se, mitä tarvittiin tuon ”jään” murtamiseksi, oli yksilöllisen aloitteellisuuden esiin nostaminen.

Kannattaa kiinnittää huomiota siihen, että Prinssin esikunnassa käytettiin viisaita metodeja: suurin osa ihmisistä ei ollut vielä valmis kutsuttavaksi Prinssin esikuntaan; sinne kutsuttiin vain kaikkein kyvykkäimmät yksilöt ympäröivistä heimoista käymään läpi aikakauskohtaisen ilmoituksen ohjelmaa. Tästä järjestelystä huolimatta ilmoitususkonnon collegio julisti evankeliumisanomaa kansanjoukoille ympäröivistä heimoista.

300 000 vuotta he tekivät työtä kärsivällisesti, saaden aikaan jatkuvaa evolutionaarista edistystä kunnes jotkut heidän johtajistaan ryhtyivät kapinaan väärän vapauden puolesta.

Millaisia johtopäätöksiä voimme tehdä? Seikkailumatkassa jumalalliseen totuuteen on kyse persoonallisesta ja ainutlaatuisesta tapahtumasta, sitä eivät rajoita uskonnollisen kasvatuksen sopivuussäännöt eivätkä muiden uskonnollisten ihmisten tulkinnat. *Urantia-kirja* auttaa tällä

matkalla meitä suuresti, mutta sitä tulee lukea uuden aikakauskohtaisen aitouden ja vilpittömyyden avulla antaen kirjoittajien keskustelemaan, yhteyttä pitävän ja hakevan intention ja pyrkimyksen avautua itselleen oman Ajatuksensuuntaajan ja Totuuden Hengen avulla. Tarkastelepa vaikka sitä, kuinka kirjoittajat sallivat meidän siirtyä runollisesta yksinkertaisuudesta huolelliseen perinpohjaisuuteen.

Esimerkiksi rukousta ja palvontaa koskevista opetuksista voi oppia rukoilun sosialistavasta tehosta. Kirja mainitsee useita polkuja palvontaan, esimerkiksi reflektiivisen eli pohdiskelevan ja mietiskelevän ajattelun, mutta ennen kaikkea rukouksen Jumalan tahdon selville saamiseksi, rukouksen jumalallisen ohjauksen saamiseksi sen suhteen, kuinka elämän polkua läpikäydään, rukoilemisen valtakunnan laajenemisen hyväksi, rukoilemisen ryhmässä, rukoilemisen muiden puolesta. Ja kun tunnistamme jumalallisen vastauksen rukoukseen, sielu siirtyykin heti spontaanisti palvomaan!

On toinenkin kertomus aikaisemmalta aikakaudelta, johon kannattaa kiinnittää huomiota. Jokaisella rodulla on ollut suuri opettaja, ja kaikki nuo opettajat yhdistivät kansansa johtaen heidät palvomaan Jumalaa. On edelleenkin totta, että yhdessä tapahtuva palvonta on suuri ihmisiä yhdistävä voima. Jos pal-

vomme Jumalaa *meidän* Isänämme, jos ajattelemme, että kun sanomme sanan ”meidän”, sisällytämme siihen kenet tahansa henkilön, jonka kanssa meillä on vaikea ihmissuhde, tai minkä tahansa ryhmän, joka on sitä vastaan, minkä hyväksi me itse toimimme. Vaatii ylimääräistä filosofista työtä ja ponnistelua, kun pidämme mielessämme ja muistamme Universaalisen Isän olevan kaikkien ihmisten Isä yleismaailmallisesti. Palvonnan henki, Totuuden Henki ja Ajatuksensuuntaaja auttavat kaikkia meitä tuon olevan päämäärän saavuttamisessa.

Lyhyin yhteenveto toisesta kään- teentekevästä ilmoituksesta, joka tapahtui n. 37 000 vuotta sitten on se, että Aatami ja Eeva tulivat kohottamaan perhe-elämän tasoa ja ihmiskunnan biologista tasoa. Heidän palvelutehtävänsä muistuttaa meitä siitä, että perhe-elämä on tärkeä perusta ilmoitetun totuuden kokemuksellisessa todeksi elämisessä. Tässä kohden nousee esille suuri kysymys: mitkä ovat yhtymäkohdat perhe-elämän ja ilmoitetun totuuden välillä?

Jos emme tunne Jumalaa persoonallisen uskonnollisen kokemuksen tasolla, kuinka voisimme kosmiselta näkökannalta katsottuna olla hyviä vanhempia ja perheenjäseniä?

Ja päinvastoin, ellemme ole hyviä vanhempia, kuinka voisimme

julistaa Jumalan vanhemmuudenkaltaista rakkautta? Jos emme koki- si päivittäin jumalallisen ravitsevaa ja virkistävää isällistä ja äidillistä rakkautta, kuinka voisimme välittää totuutta muille ihmisille?

Muistelkaamme tarinaa ensimmäisestä puutarhasta! (74:4) Kuolevaiset, jotka auttoivat siellä, olivat niin vaikuttuneita Aatamista ja Eevasta, että he alkoivat pitää heitä jumalina ja tulivat kerran täydenkuun aikaan palvomaan heitä. Tietysti Aatami ja Eeva ohjasivat ihmiset palvomaan vain Jumalaa.

Oppi siitä, että tulee palvoa vain Jumalaa, omaa erilaisia sovelluksia koskien tätä päivää, kun me niin helposti kiinnitymme ahdistuneina tavoittelemaan rahaa, valtaa, nautintoa, maailmallisia saavutuksia ja muita sellaisia hyödykkeitä, jotka ovat vähemmän kuin jumalallisia. Sen lisäksi emme halua toistaa kristinuskon virhettä, joka laajalti muutti Jeesuksen uskonnon uskonnoksi Jeesuksesta. Emme myöskään pyri tekemään uskontoa *Urantia-kirjasta*. Meidän polttopisteemme tulee jäämään kohdistetuksi Jumalaan. Johdanto 1. lukuun kertoo meille, että *Jumalaa tuntevilla luoduilla on yksi kaipaous korkeimpana, yksi palava halu, ja se on halu tulla – sellaisina kuin he sfääreillään ovat – sellaisiksi kuin hän on paratiisillisessa persoonallisuuden täydellisyydessään ja vanhurskaan korkeimmuuden universaaliossa sfääris- sään* [1:0.3].

Kolmannessa käänteentekevässä ilmoituksessa n. 4 000 vuotta sitten Melkisedek opetti pelastusta uskon kautta, luottamusta yhteen Jumalaan. Hänen lähetyssaarnaajansa levittivät hänen evankeliumiaan aina Kiinaan ja Japaniin asti, ja heidän opetustensa heijastusvaikutukset toivat ilmoitettua valoa myöhemmin juutalaisuuteen, buddhalaisuuteen, hindulaisuuteen, kyynikoiden opetukseen, konfutselaisuuteen, taolaisuuteen ja shintolaisuuteen.

Melkisedek neuvoi opiskelijoihin olemaan organisoimatta muita kuin yksinomaan palvonnallisia seurakuntia. Heidän pääasiallinen tehtävänsä oli yksinomaan hengellinen, ja hän opetti heitä keskittymään vain uskontoon, tämän lisäksi ei tulisi yrittää mitään reformeja. Kuten muidenkin ilmoitusten yhteydessä, mitä enemmän ihmiset tottelivat annettuja ohjeita, sitä enemmän he kykenivät istuttamaan ilmoitetun uskonnon siemeniä evoluutionaarseen traditioon. Mitä enemmän he jättivät ottamatta annetut ohjeet huomioon, sitä enemmän he tulivat aiheuttaneeksi ongelmia, jotka johtivat myöhemmin suuriin ja etukäteen arvaamattomiin seurauksiin.

Meidän tulisi myös huomata, että Kreikassa lähetyssaarnaajat otivat yhden noista ohjenuorista menneen äärimmäisyyteen – eli on mahdollista tehdä jopa ilmoitetusta ohjeestakin fetissi! (98:1)

On tietysti hyvin kiistanalaista, mitä ohjeita meidän tulisi erityisesti tänä päivänä noudattaa siinä tapauksessa, että päättäisimme omistaa osan elämästämme evankeliumin julistamiselle. Vähintä, mitä voimme tehdä, olisi olla sekoittamatta toisiinsa *Urantia-kirjan* levittämistä ja evankeliumisanoman julistamista.

Melkisedekin lähetyssaarnaajat eivät julistaneet mitään koskien kolmea samankeskistä ympyrää tai lähteensä ihmistä ylempää alkuperää. He julistivat yksinkertaista hengellistä sanomaa, jota tarvittiin heidän ajassaan. Ja koska he suoriutuivat niin hyvin, maailmanuskontojen kirjoitukset ovat täynnä heidän töidensä suurenmoista satoa. Kun Jeesus ja Ganid keräsivät helmiä kirjoituksista Aleksandrian kirjastossa, he löysivät rikkaita aarteita, kuten me nyt havaitsemme *Urantia-kirjan* luvussa 131 ”Maailman uskonnot”.

Jos teemme työmme hyvin, 2 000 vuotta tämän jälkeen maailmanuskontojen oppineet näkevät tuoreen evankeliumitotuuden säteilevän maailman eri uskontojen prismoista sellaisina kuin ne ovat kasvaneet ja kehittyneet aikojen myötä.

Melkisedekin lähetyssaarnaajia ylistetään suuresti *Urantia-kirjassa*:

Koskaan ei Urantiolla ole ollut innotuneempia ja tarmokkaampia jonkin uskonnon lähetyssaarnaajia kuin nämä jalot miehet ja naiset, jotka veivät Melkisedekin opetukset itäisen pallonpuoliskon jokaiseen kolkkaan. [94:0.1]

Tämänkaltainen ylistys saattaa jopa kauhistuttaa meitä! Englanninkielisessä tekstissä on sana ”aggressive” eli ”aggressiivinen” lähetyssaarnaaja. Saatamme luulla tämän sanan tarkoittavan jotakin, joka on karkeaa, tunkeilevaa, ylimielistä, eirakastettavaa ja jopa imperialistista. Emme työskentele kuitenkaan luodaksemme uutta konseptia ”aggressiivisuudesta” näitä *Urantia-kirjan* opetuksia mietiskellessämme. Minkälainen positiivinen konsepti voidaan jalosta ”aggressiivisesta” ja innostuneesta lähetyssaarnaajasta kuvitella tänä päivänä?

Neljäs aikakausikohtainen ilmoitus runsas 2 000 vuotta sitten, Jeesus Nasaretilaisen elämä ja opetukset, jatkuu tänä päivänä Totuuden Hengen kautta niiden hengestä syntyneiden kuolevaisten elämässä, jotka opettelevat rakastamaan ja palvelemaan aivan niin kuin Mestari teki.

Huolellinen Jeesuksen evankeliumisanoman opiskelu paljastaa monia näkökohtia uudella tavalla, ja Jeesus on armollisesti, spontaanisti ja syvällisesti tuonut elävän totuuden teemat esille, ja ne kohtaavat tämän päivän hengellisiä tarpeita yhtä hyvin kuin silloisenkin maailman.

On helppo sanoa, että Jumala on isämme, mutta me tulemme tuomaan julki ikuisuuteen asti tämän jatkuvasti laajenevan suhteen merkityksiä ja arvoja.

On helppo sanoa, että kaikki ihmiset ovat veljiä, mutta se työ, jonka kautta rakastava palvelu toteutuu, alkaa sen asian ymmärtämisestä, että kaikkien ihmisten veljeys on hengellisen tason veljeyttä, ja tämän ymmärryksen siirtyminen käytännön tasolle vienee aikaa tuhansia vuosia.

Jumalan isyyteen sisältyy myös se, että voimme tuntea ja tajuta Jumalan henkilökohtaisesti; sen, että hänen henkensä asuu sisimmässämme; että sen vuoksi voimme tehdä Jumalan tahdon mukaisesti ja alamme havaita ikuisen elämän valoja, kun kuljemme uskoen päivästä päivään.

Jumalan poikien ja tyttöjen ilo ja vapaus on elämisen korkein kokemus. Evankeliumi on toisaalta hyvin yksinkertainen ja toisaalta myös hyvin monipuolinen ja syvä. Jeesus sanoi:

”Älkää kaubistuko, ettette käsitä evankeliumin täyttä merkitystä. Olette vain finiittisiä, kuolevaisia ihmisiä, ja mitä olen opettanut teille, on infiniittistä, jumalallista ja ikuista.” [181:2.25]

Jeesuksen metodina oli ilmaista totuutta elämällä. Jeesus piti selviönä, että hänellä oli velvollisuuksia ihmisenä elämässään perheenjäsenenä ja työurallaan. Suurissa päätöksissään erämaassa kasteensa jälkeen hän määritteli selkeän toimintatavan julkista uraansa varten sekä ohjaamaan saarnaamistaan ja opetti ja organisoi seuraajaryhmän työnsä eteenpäin viemiseksi. Ennen kaik-

kea hän eli elämänsä Jumalan läsnäolossa, mutta ihmisten parissa. Hän oli niin täynnä universaalisen perheen ymmärtämistä ja niin omistautunut häntä ympäröivien ihmisten hyvinvoinnille, että hänen jokainen sanansa ilmensi rakkautta. Tänäkin päivänä hän parantaa rikkinäisyytemme ja johtaa meidät katumukseen ja kasvuun. Totuuden jakamisen ensisijainen keino on Jeesuksen esimerkin mukaisesti ilmoituksellinen elämä.

Viides käänntekevä aikakausikohtainen ilmoitus, *Urantia-kirja*, jatkaa lahjoittautuneen Pojan jälkeistä aikaa. Sen lisäksi se antaa meille tarvittavaa lisätietoa aikaisemmista ilmoituksista. Kun asetamme evankeliumin kontekstiin menneiden ja tulevaisuuden perspektiivien kanssa, jotka koskettavat tieteellisiä, sosiaalisia ja poliittisiä asioita, auttaa se meitä hengellisytemme tasapainottamisessa. *Urantia-kirja* lisää nykyaikaisen ulottuvuuden tuomalla esille evankeliumin liittymäkohdat kosmiseen kontekstiin. Opimme, että ”alati kohti korkeuksia nouseva ikuisen universumin kansalaisuus” on evankeliumin yksi taso (90:4.3). Saamme myös tärkeän ilmoituksen evankeliumin perustehtävästä. Jeesus lähetti tilalleen Totuuden Henkensä, jonka on määrä elää ihmisissä ja esittää kullekin uudelle sukupolvelle Jeesuksen sanoma uudelleen, jotta

jokaisella maan kamaralle ilmestyvällä uudella kuolevaisten ryhmällä olisi uusi ja ajanmukainen evankeliumin versio, juuri sen laatuinen omakohtaisen valaistumisen ja ryhmäkohtaisen opastuksen lähde, että se osoittautuu tulokselliseksi ratkaisuksi ihmisten alati uusiin ja moninaisiin hengellisiin vaikeuksiin (194:2.1). Kun tiedämme tämän perustehtävän, joka evankeliumilla on, se vapauttaa meidät yhteistyöhön Totuuden Hengen kanssa.

Evankeliumi on ääretön valon ja totuuden virta, joka saa alkunsa jumalallisuudesta. Se on teologian, filosofian, taiteen ja kielen yläpuolella. Mutta se saattaa elävöityä, kun henkilön hengellinen vaikeus tulee läsnä olevaksi. Jos kyllästämme sielumme evankeliumin monipuolisuudella ja kun havaitsemme tällaisen hengellisen vaikeuden, jonka kanssa yksilö tai ryhmä kamppailee, silloin me olemme valmiita toimimaan välikappaleina sille, että Totuuden Henki kohtaa tämän vaikeuden ja päästää nämä henkilöt vapauteen.

Tietäen, mikä on evankeliumin tehtävä, voimme ymmärtää, että se toimii maailmankaikkeudessa kolmella tasolla:

1. Ensiksikin, kuolevaisen elämässä, Jeesuksen evankeliumin ikuisesti elävä ja laajeneva totuus kiihättää sielun ensimmäisille askel-

mille kohti Paratiisiin suuntautuvaa ylösnousemusta.

2. Toiseksi, morontiaalisessa elämässä, jätettyämme tämän maailman ja omatessamme järjestyneemmän ympäristön tukemaan tavoitteluamme jumalallisen täydellisyuden saavuttamiseksi serafievankelistat julistavat ”evankeliumia ikuisesta edistyksestä, täydellisyuden saavuttamisen riemuvoitosta” (s. 552).

3. Ja evankeliumin kulminaatio-kohtaa julistetaan paljon myöhemmin:

Havonan kaukoniestimet viestittävät avaruuden kunniaraportteja, hyvää sanaa siitä, että olemukseltaan eläimellisistä ja alkuperältään aineellisista mutta tunnollisista luoduista on toden totta tullut evolutionaarisen ylösnousemuksen kautta todellisuudessa ja ikuisiksi ajoiksi täydellistyneitä Jumalan poikia. [26:9.4]

Viidennen aikakausikohtaisen ilmoituksen metodina oli, että se annettiin kirjan muodossa yhteisölle. Tuon yhteisön tulee kasvaa evolutionaarisella tavalla. Tehdään käännöksiä; johtajia ja opettajia koulutetaan; tuhansia opintoryhmiä muodostetaan. Ja vaaditaan viidettä aikakausikohtaista kypsyyttä viemään eteenpäin näitä projekteja vuosien mittaan. Näin toimien lukijoiden verkosto tulee olemaan valmis, kun aikanaan planeetasta tulee tarpeeksi rauhallinen maailmanlaajuisen totuuden kysynnälle, joka suuntautuu kohti hengellistä rennessanssia. Hengellistä rennessanssia

varten tarvitaan opettajia, jotka ovat omistautuneita yksinomaan Jeesuksen uskonnolle. Evankeliumin julistus ajatuksin, sanoin ja teoin on vain yksi niistä pääprojekteista, joihin *Urantia-kirja* lukijoitaan kutsuu. On olemassa myös muita projekteja ja voimme paremmin ymmärtää evankeliumiliikettä, jos asetamme sen muiden pääprojektien yhteyteen.

Projektien alfa ja oomega (ensimmäinen ja viimeinen) on julistettu 1. luvun ensimmäisellä sivulla ja luvun 196 viimeisellä sivulla ja monin tavoin läpi koko kirjan. Meidät on luotu ”tuntemaan Jumala, ottamaan vastaan jumalallinen kiintymys ja vuorostaan rakastamaan häntä” (1:0.2). Meidän tulee aloittaa pyrkimys täydellisyyteen, ylösnousu kohti Paratiisia ja meidän tulee seurata tervejärkistä ja tasapainoista tietä kehittääksemme läheisempää yhteydenpitoa sisäisen henkemme kanssa. Tämä kokosydäminen pyrkimys tuntee Jumala ja tehdä hänen tahtonsa on etusijalla minkä tahansa ja kaiken suhteen. Jeesus ei kulkenut julistamassa evankeliumia, kun hänen perheensä tarvitsi häntä kotona. Jumalan tahto lukemattomien ihmisten kohdalla on koulutuksen, kaupan, teollisuuden, maanviljelyksen, lääketieteen parissa – laaja kirjo materiaalisia, sosiaalisia, taloudellisia ja poliittisia toimintoja, jotka

ovat tärkeitä yksilön ja planeetan tasapainoiselle edistymiselle.

Meidän yrityksemme elää ja opettaa evankeliumia onnistuvat vain, jos olemme äärimmäisen omistautuneita Isän tahdolle ja vastuullisia tasapainoisella tavalla koskien muita materiaalisen ja kulttuurielämän alueita. Jos saavutamme äärimmäisen omistautumisen asteen ja tasapainon, meidän evankeliumiponnistelumme tulevat kukoistamaan enemmän kuin voimme kuvitellaakaan, vaikka emme näkisikään tuloksia elinaikanamme.

Ensimmäisen Jumalaan kohdistuvan velvollisuutemme lisäksi ja sen lisäksi, että meillä on velvollisuuksia erilaisia kulttuurin alueita kohtaan, on muitakin projekteja, joita lukujen kirjoittajat tuovat esille sellaisella tavalla, että niillä voi uskoa olevan erittäin suurta nostatevoimaa planeetallamme.

Alfa ja oomega -projektin jälkeen *Urantia-kirjassa* on julistettu toinen korkean nostatevoiman hengellinen projekti:

Kuluvan aikakauden uskonnollinen baaste kohdistuu niihin kaukonäköisiin ja eteenpäin katsoviin miehiin ja naisiin, jotka omaavat hengellistä ymmärrystä ja uskaltavat rakentaa uuden ja kiehtovan elämisen filosofian laajentuneista ja erinomaisten yhdyntyneistä, nykyaikaisista kosmisen totuuden, universumin kauneuden ja jumalallisen hyvyyden käsityksistä. [2:7.10]

Se yhteys, missä tämä lainaus esiintyy, antaa laajan hahmotelman tälle filosofialle. Ilman tasapainoista fyysistä ja älyllistä aktiviteettia hengellisyydestä saattaa tulla mystistä ja fanaattista. *Urantia-kirjan* hengellisyys on integroitua hengellisyyttä. Paras tapa totuuden levittämiseksi on ilmoituksellinen eläminen ja sen voi tehdä vain elämällä, jossa yhdistyvät asiat tieteellisesti, ideat filosofisesti, luonto herkästi ymmärrettyinä, taide kulttuurillisesti siten, että sitä ylevöittää uskonto; ja kaikki tämä tapahtuu elämässä, joka on moraalisesti aktiivista.

Tämä evankeliumi on rakkaudellisten suhteiden julistusta. Tutkimusmatka totuuteen kulminoituu totuuden rakkauteen. Rakkaus on kauneuden lahjan lähde ja antaa meille mahdollisuuden osallistumisellemme hyvyyteen.

Kolmas korkean nostatevoiman hengellinen projekti on julistettu sanoilla, jotka painottavat sen suurta merkityksellisyyttä:

Urantian suuri toivo on siinä mahdollisuudessa, että uusi ilmoitus Jeesuksesta uusin ja entistä laajemmin esityksin hänen pelastavasta sanomastaan hengellisesti yhdistäisi rakastavan palvelun puitteissa hänen nykyisten tunnustuksellisten seuraajiensa monilukuiset perheet. [195:10.16]

Tämä viittaa siihen, että tulisi olla harmoniaa ja yhteistyötä erilaisen *Urantia-kirjan* lukijaryhmien ja

erilaisten kristillisten ryhmien kesken.

Johtopäätös: evankeliumi paljastaa totuuden, jota tarkastellaan hengellisesti, jolle luo puitteet elämisen filosofia, jota julistetaan viisaasti evankelioiden, joka viedään maailman kaikille uskonnoille mutta etenkin Jeesuksen muille seuraajille; ja evankeliumi valmistaa monia yksilöitä itsensä *Urantia-kirjan* esittelyyn. Meidän tulee integroida nämä korkean nostatevoiman projektit. Jos me kiellämme elämisen filosofian, koska se näyttää älylliseltä ja abstraktilta, kiellämme evankeliumin julistamisen, koska se vaikuttaa aggressiiviselta ja mahtailevalta, ja jos kiellämme suhteet muihin Jeesuksen seuraajiin, koska he ovat vaikeita ja saattavat johtaa vaikeuksiin, silloin hengellisyytemme on riskialttiina mystiikalle ja fanaattisuudelle, ja meidän yrityksemme onnistua uusien lukijoiden tavoittamisessa saattavat tuoda ikäviä yllätyksiä.

Tiimityöskentelyn avulla voimme saavuttaa paljon, jos prioriteettimme ovat selkeitä!

Yksi postmodernin filosofian hypoteeseista tulee esille Jeesuksen sanoissa: ”Ensimmäisistä tulee viimeisiä ja viimeisistä ensimmäisiä”.

Lopuksi otamme esille otteita uskonnon, ilmoituksen ja evankeliumin evoluutiosta ihmisen ja planeetan eri aikakausina. Huomatkaa,

että tälläkin hetkellä maailmassamme on jokaisen näiden aikakausien uskontojen edustajia. Tämän vuoksi tulee valita aina huolellisesti julistuksen taso.

Plannettaprinssin jälkeinen ihminen:

Kun Planeettaprinssi saapuu alkukantaiseen maailmaan, siellä vallitsee pelkoon ja tietämättömyyteen pohjautuva kehitysuskonto. Prinssi ja hänen esikuntansa jakavat ensimmäistä kertaa tietoa korkeammasta totuudesta ja universumin organisaatiosta. Nämä ensimmäiset ilmoitususkontoa edustavat esitykset ovat sangen yksinkertaisia, ja koskevat yleensä paikallisjärjestelmän asioita. Uskonto on ennen Planeettaprinssin saapumista täysin evolutionaarinen prosessi. Sittemmin uskonto etenee sekä vähittäin annettun ilmoituksen että evoluution mukaisen kasvun tietä. Jokainen tuomiokausi, jokainen kuolevaisten aikakausi, saa edellistä laajemman esityksen hengellisestä totuudesta ja uskonnollisesta etiikasta. Maailman asukkaissa tapahtuva uskonnollisen vastaanottavaisuuden kehittyminen määrää suurelta osin heidän hengellisen edistymisensä nopeuden ja heille annettavan uskonnollisen ilmoituksen laajuuden.

Tämän tuomiokauden aikana sarastaa hengellinen aamunkoitto, ja eri roduilla moninaisine heimoineen on taipumusta kehittää erityisiä uskonnollisen ja filosofisen ajattelun järjestelmiä. Kaikkien näiden rotu-uskontojen läpi käy yhdenmukaisesti kaksi piirrettä: primitiiv-

*visten ihmisten varhaiset pelot ja Planeet-
taprinssin myöhemmät ilmoitukset. Näyt-
tää siltä, että urantialaiset eivät joissakin
suhteisissa olisi tätä planetaarisen kehityk-
sen vaihetta vielä kokonaan ohittaneet.
Jatkaessasi tämän kirjan tutkimista ha-
vaitset yhä selvemmin, kuinka todellakin
paljon maailmanne poikkeavaa evolutio-
naarisen edistymisen ja kehityksen keski-
määräisestä kurssista. [52:2.3–4]*

Aatamin jälkeinen ihminen:

*Suuri eettinen edistys luonnehtii tätä
aikakautta; ihmisten välinen veljeys on
tämän aikakauden yhteiskunnan pää-
määrä. Yleismaailmallinen rauha – rotu-
jen välisen konfliktin ja kansakuntien
välisen vihanpidon päättyminen – osoit-
taa, että planeetta on kypsä kolmannen
Poikien luokan, Hallinnollisen Pojan,
tulemiseen. [52:3.12]*

Hallinnollisen Pojan jälkeinen ihmi-
nen:

*Yhteiskunta alkaa tämän tuomio-
kauden loppuaikoina palata yksinkertai-
sempiin elintapoihin. Edistyvän sivilisaa-
tion kompleksisuus tulee tiensä päähän,
ja kuolevaiset oppivat elämään luonnolli-
semmin ja tuloksellisemmin. Ja tämä
suuntaus voimistuu jokaisen seuraavan
aikakauden myötä. Tämä on taiteen,
musiikin ja korkeamman oppineisuuden
kukoistuskautsi. Fyysiset tieteet ovat jo
saavuttaneet kehityksensä lakikorkeu-
den. Ihanteellisessa maailmassa koetaan
tämän aikakauden päättyessä suuri us-
konnollinen herääminen koko täyteydes-
sään, maailmanlaajuinen hengellinen*

*valaistuminen. Ja tämä rotujen hengelli-
syyden laajamittainen herääminen on
merkki siitä, että lahjoittautuva Poika
voi saapua ja että kuolevaisten viides
aikakausi voidaan julistaa alkaneeksi.
[52:4.8]*

Lahjoittautuneen Pojan jälkeinen
ihminen:

*Lahjoittautuva Poika saapuu maail-
maan, jossa vallitsee korkea opetukseen
perustuva kulttuuri, ja hän kohtaa siellä
ihmiskunnan, joka on hengellisesti kou-
liintunut ja valmis omaksumaan entistä
pitemmälle meneviä opetuksia ja anta-
maan lahjoittautumisvierailulle sille kuu-
luvan arvon. Tälle aikakaudelle on tun-
nusomaista maailmanlaajuinen moraali-
sen kulttuurin ja hengellisen totuuden
tavoittelu. Tämän tuomiokauden aikais-
ten kuolevaisten intohimona on päästä
perille kosmisesta todellisuudesta ja saada
yhteys hengelliseen todellisuuteen. Totu-
den paljastukset ulotetaan kattamaan
superuniversumi. Täysin uusia opetus- ja
hallintojärjestelmiä kehittyi entisaikojen
alkeellisten järjestelmien tilalle. Elämisen
ilo saa uutta väriä, ja elämänsenteet
kohoavat uusien vivahteiden ja sävyjen
taivaallisiin korkeuksiin.*

*Lahjoittautuva Poika elää ja kuolee
maailman kuolevaisrotujen hengellistymi-
sen hyväksi. Hän avaa ”uuden ja elävän
tien”; hänen elämänsä on Paratiisin to-
tuus kuolevaiseksi lihaksi ruumiillistu-
neena, juuri se totuus – Totuuden Henki
peräti –, jonka tuntiessaan ihmiset ovat
vapaita. [52:5.3–4]*

Lahjoittautumisen jälkeinen aika Urantialla:

Uskonnollinen ilmoitus on Urantialla veljeyden totentumisen välttämätön edellytys. Vaikka Jeesus on osoittanut tien hengellisen veljeyden välittömään saavuttamiseen, sosiaalisen veljeyden totentuminen maailmassanne riippuu paljolti siitä, milloin seuraavat henkilökohtaiset muutokset ja planetaariset järjestelyt saavutetaan:

1. Sosiaalinen veljeys. Kansainvälisten ja rotujenvälisten sosiaalisten kontaktien ja veljellisten yhteyksien moninkertaistaminen matkailun, kaupankäynnin ja erilaisten kilpailutapahtumien avulla. Yhteisen kielen kehittyminen ja monikielisten henkilöiden määrän moninkertaistaminen. Opiskelijoiden, opettajien, teollisuusmiesten ja uskonnollisten filosofien vaihto rotujen ja kansojen kesken.

2. Älyllisen toiminnan tulosten keskinäinen vaihto. *Veljeys on mahdollonta maailmassa, jonka asukkaat ovat niin alkukantaisia, etteivät he käsitä billitsemättömän itsekkyyden mielettömyyttä. Kansallisen ja rotukohtaisen kirjallisuuden vaihtoa täytyy saada aikaan. Jokaisen rodun täytyy tutustua kaikkien rotujen ajatteluun, jokaisen kansan täytyy olla perillä kaikkien muiden kansakuntien tuntemuksista. Tietämättömyydestä sikiää epäluuloisuutta, ja epäluuloisuus on ristiriidassa äärimmäisen tärkeän, myötätuntoisuudesta ja rakkandesta kertovan subtautumistavan kanssa.*

3. Eettinen herääminen. *Vain eettinen tietoisuus voi paljastaa ihmisten*

suvaitsemattomuuteen sisältyvän moraalittomuuden ja kanssaibmisten tappamiseen johtavan taistelun synnillisyyden. Vain moraalinen omatunto voi tuomita kansallisen katouden ja rodullisen mustankipeyden muodossa ilmenevän pahan. Vain moraaliset olennot tavoittelevat ylipäätään sitä hengellistä ymmärrystä, joka on välttämätön edellytys, jotta eletäisiin kultaisten säännön mukaan.

4. Poliittinen viisaus. *Tunneelämän kypsyyden on itsehillinnän välttämätön edellytys. Vain emotionaalinen kypsyyden takaa, että sodan kautta tapahtuva barbaarinen ristiriitojen sovittelu tulee korvatuksi kansainvälisillä menetelmillä, joiden mukaan asia käsitellään sivistyneesti. Vielä koittaa sekini päivä, jolloin viisaat valtiomiehet työskentelevät ihmiskunnan menestymisen hyväksi myös pyrkiessään ajamaan omien kansallisten tai rodullisten ryhmiensä etuja. Kun poliittinen taitavuus on itsekästä, se kääntyy viime kädessä harjoittajansa tuboksi: se hävittää kaikki ne kestävät ominaisuudet, jotka takaavat tuon ryhmän säilymisen planeetalla.*

5. Hengellinen ymmärrys. *Ihmisten välinen veljeys perustuu loppujen lopuksi siihen, että Jumala tunnustetaan isäksi. Joutuisin tapa ihmisten veljeyden toteuttamiseksi Urantialla on nykyisen ihmiskunnan hengellisen muodonmuutoksen aikaansaaminen. Ainoa tapa sosiaalisen evoluution luonnollisen kulun jouduttamiseksi on käyttää ylhyältä tulevaa hengellistä painetta ja sillä keinoin lisätä moraalista ymmärrystä, samalla kun kasvatetaan jokaisen kuolevaissielun*

kykyä ymmärtää ja rakastaa jokaista muuta kuolevaista. Molemmipuolinen ymmärtämys ja veljellinen rakkaus ovat ylimaallisia sivistäjiä ja voimallisia vaikuttajia ihmisten veljeyden yleismaailmallisessa toteuttamisessa. [52:6.2–7]

Kolminaisuuden Opettaja-Pojan jälkeinen ihminen:

Kysymyksessä on se sama uudistettu maa, pitkälle edistynyt planetaarinen vaihe, jonka muinainen tietäjä näki kirjoittaessaan: ”Sillä, niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, niin olette te ja teidän lapsenne jäävä eloon; ja on tapahtuva, että uudesta kuusta uuteen kuuhun ja sapatista sapattiin tulee kaikki liha palvomaan minua”, sanoo Herra.”

Juuri tällaisen aikakauden kuolevaisista sanotaan, että he ovat ”valittu sukupolvi, kuninkaallinen papisto, pyhä kansakunta, ylevöitetty kansa; ja te julistatte Hänen ylistystään, Hänen, joka on kutsunut teidät pimeydestä tähän ihmeelliseen valoon”. [52:7.12–13]

Nämä sanat, vastaavat lainaukset, tulevat Raamatusta ja ovat:

”Niin kuin uusi taivas ja uusi maa, jotka minä luon, pysyvät minun edessäni, sanoo Herra, niin pysyvät minun edessäni teidän sukunne ja teidän nimenne.

Ja aina uudenkuun päivänä ja jokaisena sapatina tulee koko ihmiskunta, ja kaikki kumartuvat minun eteeni, sanoo Herra.” (Jesaja 66:22–23)

”Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa, määrätty julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa.” (Ensimmäinen Pietarin kirje 2:9)

”Mutta meillä on hänen lupauksensa, ja siihen luottaen me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus vallitsee.

Rakkaat ystävät! Kun te tätä kaikkea odotatte, pyrkikää siihen, että Herra aikanaan voisi havaita teidät puhtaiksi ja moitteettomiksi ja teillä olisi rauha.” (Toinen Pietarin kirje 3:13–14)

Kirjallisuusluettelo:

1. Urantia-kirja.
2. Raamattu, vuonna 1992 käytöön otettu suomennos.
3. Keskustelua Jumalan kanssa. Aesculapius-lehti.
4. Urantia-kirjan englanninkielisen Gospel Schoolin materiaaleja vuosilta 2001–2009.
5. Jeffrey Wattles: Totuus ja viisaus: evankeliumi kautta aikojen. (Luennoitu Meksikon Urantia-kirjan lukijoiden tapaamisessa v. 2004.)

Omakohhtaisia havaintoja johtajuudesta

PERTTI LEINONEN

ESITELMÄ KESÄPÄVILLÄ 2011

Aiheesta on kirjoitettu lukemattomia kirjoja ja tullaan kirjoittamaan luultavasti vastakin. Johtajuus tuntuu olevan eräänlainen taitokasana, jonka nimiin vannotaan liike-elämässä, armeijassa, politiikassa kuin myös uskonnollisten liikkeiden alueella. Koska tarkoitukseni ei ole tehdä mitään opinnäytettä, otan vapauden tarkastella asiaa oman elämänkokemukseni pohjalta tuoden esille niitä havaintoja, joita olen tehnyt yhteensä yli neljäkymmenen vuoden aikana toimiessani teollisuuden eri tehtävissä ja yrittäjänä. Koska myös olemme Urantia-ilmoituksesta kiinnostuneita lukijoita, on tietenkin kohtuullista yrittää tuoda esiin myös ilmoituksenantajien näkökulma tähän aiheeseen. Johtajuuden merkitys ei olekaan aivan vähäinen, sillä kirjan mukaan hyvien johtajien määrä ei ole koskaan ylittänyt yhtä prosenttia väestöstä, mutta sivilisaation edistäjinä heillä on ratkaiseva tehtävä. Hyvät johtajat ovat siis niukka, mutta merkittävä luonnonvara. Yhteisöjen ja kansakuntien olisi siis viisasta nähdä vaivaa löytääkseen nämä yksilöt ja asettaa heidät vastuunalaisiin

tehtäviin. Tosin nämä kyllä yleensä löytävät tiensä omia kykyjään vastaaviin tehtäviin.

Mitä on hyvä johtajuus ja miten tunnistamme hyvän johtajan?

Paljon helpompi olisi määrittellä, mitä hyvä johtajuus ei ole kuin mitä se on. Kuitenkin sen tunnistaa, kun se ilmenee yksilön toiminnassa. Siinä on jotakin samaa kuin persoonallisuuden määrittelyssä eli jotakin määrittelemätöntä, mutta tunnistettavaa. Se on paljon enemmän kuin tapa hoitaa asioita hyvin ja tehokkaasti. Hyvä johtaja voi olla sitäkin, mutta ennen kaikkea ympäröivä yhteisö määrittelee yksilön johtaj ominaisuudet ja usein vasta sitten kun hän on poistunut näyttämöltä.

Johtajuudesta Urantia-kirjassa

Pystyvä ja viisas johtajuus. Sivilisaatiossa on paljon, hyvin paljon sen varassa, että löytyy innostunutta ja tehokasta kuormankiskomisen henkeä. Painavaa taakkaa nostettaessa ei kymmenestä miehestä ole juurikaan enempää hyötyä kuin yhdestä, elleivät he nosta yhdessä – kaikkei

samalla hetkellä. Ja tällainen ryhmätyö – sosiaalinen yhteistyö – on johtajuuden varassa. Menneet ja nykyiset kulttuurisivilisaatiot ovat perustuneet siihen, että kansalaiset harjoittavat järkipäristä yhteistyötä viisaiden ja edistyksellisten johtajien kanssa; ja aina siihen asti, kunnes ihminen kehittyy korkeammille tasoille, sivilisaatio tulee edelleenkin olemaan viisaan ja tarmokkaan johtajuuden varassa. [911:2] [81:6.37]

Edellä olevasta voisi vetää sen johtopäätöksen, että johtajuuden merkitys on suurempi sivilisaation alkuvaiheissa kuin sen kypsässä iässä.

Kunnollinen johtajuus on edistymisen kannalta äärimmäisen tärkeää. Viisaus, ymmärrys ja kaukokatseisuus ovat kansakuntien säilymiselle välttämättömiä. Sivilisaatiota uhkaa todellinen vaara aina, vasta kun kyvykkäästä johtaja-aineksesta alkaa olla pulaa. [911:7] [81:6.42]

Tämä on vakava huomio ja ajankohtainen myös meillä Suomessa kesäkuussa 2011!

Johtajuus on riippuvaista luontaisesta kyvykkyydestä, arvostelukyvystä, tahdonvoimasta ja päättävyydestä. [1739:2] [156:5.7]

Tämä johtaa päätelmään, että fyysisellä perimällä, kasvatuksella ja vaikeuksien voittamishalulla on ratkaiseva merkitys johtajaominaisuuksille eli toisin sanoen täytyy valita ”oikeat vanhemmat”!

Universumissani ja Isäni universumien universumissa poikiamme, ja samalla veljiämme, kobdellaan yksilöinä heidän kaikissa hengellisissä subteissaan, mutta kaikkien ryhmäsubteiden kobdalla me poikkeuksesta huolehdimme siitä, että vallitsee tarkoin määrätty johtajuus. Valtakuntamme on järjestyksen maailma, ja aina kun kaksi tai useampia tahdollisia luotuja toimii yhteistyössä, huolehditaan siitä, että on joku, jolla on vastuu johtajan vallan käyttämisestä. [1958:3] [181:2.16]

Järjestyksen universumi sisältää aina johtajuuden, ei mielivaltaa!

Johtajuuden pohdintaa

Voivatko olosuhteet tehdä johtajan? Voiko hyväksi johtajaksi kasvaa? Olisin valmis hyväksymään hyvän perimän ja kasvatuksen sekä haasteet, jossa edellä mainitut ominaisuudet joutuvat koetukselle. Mitä korkeammalla tasolla ollaan, sitä merkittävämmäksi tulevat psyykkiset ja henkiset ominaisuudet yhdistyneenä ihmistuntemukseen. Pitäisinkö merkittävänä kykyä nousta asioiden yläpuolelle ja nähdä, missä nyt ollaan ja mihin suuntaan pitäisi kulkea. Johtajalla tulee olla halu ajatella johdettavan yhteisön parasta, minkä määrittely ei ole aivan yksinkertaista. Henkilökohtainen karisma kruunaa johtajan. Kyseessä lienee eräänlainen määrittelemätön henkilökohtainen vetovoima.

Entä mitä eroa tai yhteistä on yritysjohdajalla, sotilaskomandantilla, poliittisella johtajalla ja hengellisellä johtajalla? Sotilashierarkiassa esimiehellä on ohjesäännön mukainen käskyvalta alaisiinsa, ja kysymys onkin organisaation tuomasta esimiesasemasta paremmin kuin kykyjen tuomasta johtajuudesta. Liiketoiminnassa, varsinkin suuremmissa yrityksissä organisaatio muistuttaa sotilashierarkiaa. Suomalaista yritysjohdajuutta on kuvattu osuvasti ”management by perkele”-kielikuvalla. Valitettavasti se ei ole ollut kovin keskustelevalta eikä ihmisläheinen. Suomalaiskansallinen johtajuusmalli on kovin nuori ja syntynyt vasta itsenäisyytemme alussa. Koska maa on ollut vuosisatoja harvaan asuttu ja kansa on ollut luontaiselinkeinoissa kiinni, ei ole muodostunut samanlaisia johtajuuteen nojaavia toimintamalleja kuin esimerkiksi väkirikkaammissa Keski-Euroopan maissa. Merkittävin suomalainen talonpoikaisjohtaja oli nuijasodan aikana 1596–1597 **Jaakko Ilkka** Pohjanmaalta.

Suomalainen johtajuusmalli on ollut menneinä vuosisatoina lähinnä kylä- ja heimojohtajuutta. Sotilaskomandantit tulivat tyypillisesti emämaasta Ruotsista ja 1800-luvulla Venäjältä. Vasta jääkäri liikkeen avulla nuoren itsenäisen Suomen oma sotilas- ja johtajuuskoulutus

pääsi alkamaan vasta perustetuissa puolustusvoimissa.

Marsalkka Mannerheim ja presidentti Ryti

Suomen tultua vedetyksi toiseen maailmansotaan siitä tuli suunnaton koettelemus Suomen kansalle ja samalla johtajuustesti pienelle armeijallemme. Kansallinen yhtenäisyys ja peräänantamattomuus ja usko Kaitseluun johdatukseen yhdessä taitavan sotilaskomandantien kanssa pelastivat meidät miehitykseltä. Marsalkka **Mannerheim** edusti puolustusvoimien ylipäällikkönä sellaista johtajuusmallia ja arvovaltaa, jota tuskin olisi voinut odottaa keneltäkään toiselta sodan aikaiselta johtajalta. Hänellä oli synnynnäistä karismaa ja rohkeutta, jota tarvitsimme erityisesti talvisodassa ja jatkosodan lopun torjuntataisteluissa. Myös presidentti **Ryti** kantoi vaikean osan sodanajan siviilijohtajana. Hänellä oli miestä ottaa omalle vastuulleen ns. Ryti–Ribbentrop-sopimus, joka velvoitti Saksan antamaan Suomelle sotilaskomandantteja ja joka merkittävästi edesauttoi Suomen selviytymistä miehitykseltä. Marsalkka Mannerheim johti sotatarkastusta ja presidentti Ryti kommandantteja. Ryti joutui kantamaan vastuun sopimuksesta yksin ja toimi pääsyllisenä sekä sijaiskäräjänä

sotasyyllisyysoikeudenkäynnissä. Hänen lausumansa ”isänmaata voi palvella vankilassakin” jäi elämään jälkipolville. Risto Rydissä henkilöityi uhrautuvaisuus isänmaan puolesta viimeiseen asti välittämättä henkilökohtaisesta kohtalosta.

Presidentit Paasikivi ja Kekkonen

Usein sanotaan, että Suomella on ollut hyvä herraonni! Presidentti **Paasikivi**, ”hänen hirmuisuutensa” johti maatumme sotavuosien jälkeen 1946–1956. Paasikiven johtajuudessa Suomi pääsi vähitellen jaloilleen taloudellisesti. Paasikivi oli taustaltaan pankkimies ja historiantuntija.

Pääministeri **Kekkonen** voitti presidentinvaalit 1956 niukimmalla mahdollisella erolla 151–149 **Fagerholmia** vastaan. Kekkonen edusti aivan erilaista johtajatyyppeä kuin Paasikivi. Kekkonen oli lähtöisin vaatimattomasta, mutta paikkakunnan mittapuun mukaan hyvää keskiluokkaa edustavasta perheestä. Kekkonen oli saanut mainetta heti sodan jälkeen Suomen uuden idänpolitiikan keskeisenä vaikuttajana ja Paasikiven seuraajana ja ulkopoliittisen työn jatkajana. Paasikiven johtajuus näkyi ja tuntui kansakunnan tiukkana ja määräävänä isähahmona. Paasikiveä arvostivat ja häneen

luottivat kansalaiset, mutta myös Neuvostoliiton johto. Eräs esimerkki hänen poliittisista kyvyistään oli Porkkalan vuokra-alueen palautus takaisin Suomelle 1955.

Presidentti Kekkonen aika alkoi maaliskuussa 1956 ensimmäiseksi yleislakolla, joka kesti 20 päivää. Kekkonen profiloitui särmikkäänä ja läpikotaisin taitavana poliittisena pelurina. Kekkonen hiihtomatkat ja vierailut maamme syrjäseuduilla tavallisen kansan parissa olivat tunnettuja rempseydestään. Ihmiset ottivat halukkaasti häneen yhteyttä kertoen huolistaan ja toivomuksistaan epäkohtien poistamiseksi. Ja monesti Kekkonen pisti vauhtia virkamiehiin ja asiat myös korjaantuivat. Kansa luotti Kekkoseen asioiden ylimpänä järjestelijänä eräänlaisena ”hyvänä tsaarina”.

Kekkonen valtakautta kesti 25 vuotta eli kolme täyttä kautta, poikkeuslailla valittuna neljä vuotta ja viimeisestä kaudesta kolme vuotta. Presidentti Kekkonen oli epäilemättä vahva henkilökohtaisen vallan käyttäjä kaikella presidentillisellä arvovallallaan. Hänen johtajuutensa oli selkeää, voimakasta ja ulospäin suuntautuvaa. Hän oli retoriikan mestari. Kekkonen puheet olivat suoraa viestintää ja sanoman ymmärsivät yhtä hyvin mökin mummo kuin vuorineuvos. Hänen johtamistyylinsä kuuluivat myös ns. mylly-

kirjeet yhteiskunnan silmäätekeville, jotka olivat joutuneet hänen huomionsa kohteeksi. Ne olivat usein julkisia tai niitä vuodettiin tahallisesti julkisuuteen. Tällaista johtajuuden muotoa ei voitaisi harjoittaa presidentti-instituutiossa ilman julkista paheksuntaa tänä päivänä.

Ihmisten jatkuvasti kohentunut koulutustason nousu ja yhteiskunnallinen aktiivisuus on asettanut myös johtajuudelle uudet reunaehdot. Johtajuuden tulee olla yksilöä arvostavaa. Julkista loukkausta ei sallita. Vähäinenkin viittaus julkisuudessa yksilön tai ryhmän ominaisuuksiin koetaan arveluttavana, ja se kohdistuu usein huomattavan voimakkaana julkisuuden paineena takaisin tekijäänsä. Esimerkkeinä tulee mieleen ns. audimies ja kokovartaloministerin lanseerannut johtaja. Molemmat joutuivat pyytämään julkisuudessa anteeksi sanomisiaan. Johtaminen näyttäisi olevan muuttumassa ainakin yhteiskunnallisessa asiayhteydessä sanelu- ja käskytsjohtajuudesta yhä enemmän kannustavammaksi arvojohtajuudeksi.

Maailma tänään

Elämme nyt vuotta 2011 ja maailma näyttää tänään kovin tuuliselta paikalta. Tänään tarvitsisimme hy-

vää johtajuutta enemmän kuin ehkä koskaan aikaisemmin. Tätä kirjoitettaessa Japani on kokenut historiansa vaikeimman luonnonkatastrofin maanjäristyksen ja tsunamin muodossa ja lisäksi ydinvoimalaonnettomuuden, jonka vaikutukset ovat vielä arvaamattomia. Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä arabikansat haluavat päästä irti tyrannimaisista johtajistaan ja jatkuva vallankumouksyritysten sarja etenee maasta toiseen. Euroopassa useat valtiot ovat velkojensa kanssa jo suurissa vaikeuksissa. EU:n johtajat kokoontuvat viikoittain kriisikokouksiin, kun markkinamekanismi toimii omien lainalaisuuksiensa mukaan ajaen kansantalouksia ahdinkoon, jonka maksumiehiksi yritetään saada myös sellaisten maiden veronmaksajat, joilla on vain vähän tai ei ollenkaan tekemistä kyseisten ongelmien kanssa. Haastavaa tässä ylivelkaantumisessa on se, että poliittinen johto kyllä tietää, mitä pitäisi tehdä, mutta sitä on vain vaikea saada toteutettua poliittisessa päätöksenteossa.

Johtajuus tulevaisuudessa

Maailmamme on tullut tilanteeseen, jossa tarvitaan uusia visioita esiin tulleiden haasteiden ratkaisemiseksi. Olemme jääneet paitsi sellaisia nor-

maaliin planeettakehitykseen kuuluvia **pysyviä** ja ihmisille **näkyviä** korkeampia hallitsijoita kuin Aatami ja Eeva olivat ensimmäisen ja toisen puutarhan väelle. Nykyinen medioitten kuninkaallisiin kohdistama julkisuus ja jopa palvontaa hipvova ihailu lienee eräänlainen korvike tiedostamattomasta ihmistä ylempien hallitsijoiden kaipuusta. Kristus Mikaelin vierailu lopetti planetaarisen kapinan kulun ja antoi Totuuden Hengen vuodatuksen kaiken lihan päälle taivaaseen nousunsa jälkeen. Urantia-ilmoitus nyt kaksituhatta vuotta myöhemmin antaa pian mahdollisuuden koko ihmiskunnalle tutustua älyperäisesti edistyneeseen hengelliseen ilmoituskontoon ja myös omaksua se. Henkilökohtaiseen kokemukseen perustuva yhteys Universaalisen Isän henkilönsäoloon – Ajatuksensuuntaajaan – antaa mahdollisuuden sisäiseen rauhaan ja varmuuden selviytymisestä kuoleman jälkeen ylösnousemuksessa.

Viides ilmoitus vakuuttaa kaikella arvovallallaan, että me kuolevaiset ihmiset olemme korvaamattoman arvokkaita noustessamme morontiaaailmoissa ylöspäin ja tuodessamme kokemuksemme Korkeimpaan Olentoon. Universaalinen Isä haluaa Ajatuksensuuntaajansa kautta meissä ja meidän kans-

samme käydä läpi kaikki ylösnousevien olentojen kokemukset ja lopulta fuusioitua yhteen kanssamme, jolloin olemme lopullisesti yksi ja sama olento.

Urantia-kirjan Melkisedek arvioi tulevaisuudessa ilmaantuvan Jumalan isyydestä ja kaikkien luotujen veljeydestä julistavia opettajia. Vetoisuus kohdistuu hengellisestä palvonnasta nousevan yhteisen veljeyden vahvistamiseen eikä eroavaisuuksiin, jotka ovat niin tunnusomaisia älyperäisten teologioiden kannattajien keskuudessa planeetalamme.

Urantia-ilmoituksen sisäistäneiden yksilöiden olisi hyvä löytää ne menettelytavat, jolla kirjan puhdistava sanoma voidaan sisällyttää teelliseen, filosofiseen ja uskonnolliseen elämäämme tulevaisuudessa.

Varmaa on vain se, että ilmoitus tulee ajan kanssa leviämään kautta koko maailman niiden lukuisten kielikäännösten ansiosta, jotka on jo tehty ja jotka vielä tullaan tekemään. Kysymys on siitä, löytyykö riittävästi henkisesti vastaanottavia ja asialle omistautuneita yksilöitä elämään ilmoitusta todeksi omalla kohdallaan. Opiskelun menetelmäksi on valikoitunut ruohonjuuritason opintoryhmätoiminta. Motiivina on halu olla yhteydessä muihin saman löydön tehneisiin lukijoihin.

Siksi kansallisten seurojen tulisi rohkaista ja avustaa kaikkia niitä yksilöitä, jotka tuntevat vetoa opintopiiriin aikaansaamiseen omalla alueellaan. Tarvitaan kuitenkin *Urantia-kirjan* sisällöstä aidosti kiinnostuneita riittävän useita henkilöitä samalta alueelta, jotta piiri olisi elinvoimainen. Palvelujohtajuus, jos sellaista sanaa voi käyttää, tulee vain henkilökohtaisen asialle omistautumisen kautta. Menetelmiä ja johtamisen periaatteita voidaan kyllä opettaa, mutta ne eivät korvaa aitoa kiinnostusta. Jonkun on kuitenkin toimittava isäntänä tai emäntänä ja sitouduttava säännölliseen paikallaoloon, jotta toiminnalla olisi kantavuutta. Kokemuksen karttues- sa osallistujista voi kasvaa opintopiiriin vastuuhenkilöitä myöhemmin muilla alueilla jonain muuna ajan- kohtana.

Omia näkemyksiä opintopiiri- toiminnasta

Omat kokemukseni opintopiiritoi- minnasta alkavat vuodesta 1996, jolloin liityin Helsingissä Rikhardin- kadun kirjastossa aloittavaan ryh- mään. Olin opiskellut ilmoitusta jo melko pitkään ennen sitä ja ajattelin tällaiseen keskusteluryhmään liitty- misen olevan kiinnostavaa ja halu- sin kontaktia muihin lukijoihin.

Ryhmän vetäjänä oli nykyisen Au- ran seurakunnan kirkkoherra **Tors- ti Äärelä**, joka oli senaikainen *Hei- jaste*-lehden päätoimittaja. Mukana oli alussa useita aktiivisia ja tunnet- tuja seuran jäseniä kuin myös silloin tällöin poikkeamaan tulleita vieraili- joita.

Ryhmä toimi vajaan vuoden suurin piirtein alkukokoonpanos- saan ja muuttui Torstin erottua seu- rasta ja muutamien muiden siirtyes- sä rajan toiselle puolelle. Jatkoin Torstin lähdettyä yhteyshenkilönä seuraavat vuodet. Ryhmään tuli välillä uusia osanottajia toisten taas poistuessa eri syistä. Osanottajia oli eri-ikäisiä, ja he edustivat myös hyvin erilaisia ammatteja ja yhteis- kunnallisia näkemyksiä. Keskustelut olivat joskus hyvinkin värikkäitä ja intensiivisiä. Jatkoimme aina vuo- den 2002 kevääseen asti, jolloin tuntui olevan luonnollinen hengäh- dystauon paikka. Tämä noin kuu- den vuoden jakso opetti näkemään, kuinka ryhmadynamiikka toimii. Ihmiset tulevat tällaiseen tilaisuu- teen uskoakseni vain, jos he tuntevat kiinnostusta asiaan ja tuntevat keskustelun tarvetta toistensa kans- sa ja että ilmapiiri on hyväksyvä, vaikka oltaisiin eri mieltä asioista. Mitään johdattelua tiettyyn ajatusta- paan ei saa esiintyä! Kaikki henkilö- kohtaisuuksiin meno täytyy ehdot-

tomasti sulkea pois! Ryhmän vetäjillä on vastuu rakkaudellisen ja huumorin ilmapöyrin luomisesta. Erityisen toivottavaa olisi, että kaikki osallistuisivat mielipiteiden vaihtoon ja toisivat rohkeasti oman näkemyksensä yhteiseen keskusteluun. Myös myöhemmät kokemukset opintoryhmätöistä ovat vain vahvistaneet kyseisiä näkemyksiä. Kaikki edellä kuvatut asiat voivat tuntua itsestäänselvyyksiltä ja turhalta osoittelulta, mutta itse pidän niitä opintoryhmätöskentelyn peruskivinä.

Miten aloittaa ja missä kokoonnutaan?

Aloite uuden ryhmän muodostamisesta voi tulla spontaanisti, kun useat samalla alueella asuvat *Urantia-kirjan* lukijat tapaavat toisiaan esim. kansallisen seuran järjestämässä tilaisuudessa tai vuotuisilla lukijapäivillä. Konkreettisen aloitteen kuitenkin tekee usein joku jo kauemmin kirjaa lukenut henkilö. Tässä vaikuttimena voi olla halu tutustua myös lukijakumppaneihin sekä mielenkiinto siihen, ”miten kirja löysi meidät”.

Jos tahto ryhmän muodostamisesta on olemassa, niin seuraava askel on tarvittavan tilan löytäminen kokoontumisille. Itse pidän neutraalia tilaa parempana kuin kokoontumisesta aloitteentekijän koto-

na, vaikka usein aloitus tapahtuukin isännän tai emännän kotona. Yleiseen tilaan on helpompi tulla tuntemattomana aloittelijana. Meillä Suomessa kirjastot voivat olla hyvä ratkaisu. Useat kirjastot tarjoavat ryhmätiloja säännöllisiä kokoontumisia varten ilmaiseksi. Myös seurakunnan omistamissa tiloissa voi olla mahdollisuus kokoontua, jos kirkkoherra on vapaamielinen tai ei tunne *Urantia-kirjaa!* Kokoontumisviihtyisyyttä lisää kevyen tarjoilun mahdollisuus kokoustilassa.

Ryhmän toiminta tapaamisissa

Jokainen opintoryhmän jäsen muodostaa oman jälkensä joukon henkiseen auraan.

Kuten edellä tuli jo mainituksi, on olemassa muutamia kirjoitettuja ja kirjoittamattomia sääntöjä, joiden arvostaminen mahdollistaa toiminnan jatkuvuuden. Kun uusi henkilö tulee mukaan, on luonnollista lyhyt esittely puolin ja toisin. Usein uusi joukkoon tuleva henkilö haluaa laajemminkin kertoa omasta henkilöhistoriastaan. Kokoontumisen johtajatuksena tulee kuitenkin olla *Urantia-kirjan* opiskelu, vaikka mikäään keskustelunaihe tuskin voi olla vierasta henkisten ja hengellisten arvojen etsijöille.

Tilaisuuden vetäjän vastuulla on aiheen sisällä pysyminen ja kysymysten inspirointi. Ryhmän henki-

löiden ikärakenne, tausta ja persoonallisuus määrittelevät pitkälti miten aihetta käsitellään. Eniten arvostamiani asioita omalta kannaltani ovat olleet yhteisöllisyys ja ilma-
piiri, johon kaikki ovat tervetulleita antamaan oman panoksensa yhteisön hyväksi. Suvaitsevaisuus ja toisten mielipiteiden ja puheenvuoroen kunnioittaminen ovat äärettömän tärkeitä opintoryhmän toiminnan jatkuvuudelle. Palautteen ryhmätyöskentelyn onnistumisesta saa välittömästi osallistumisaktiivisuutena. Parhaimmillaan henkilöt täydentävät sopivasti toisiaan ja tapaamiseen osallistuvat nauttivat toistensa seurasta ja yhdessäolosta.

Tarvitaanko ohjaavia periaatteita kokoontumisissa?

Tarvitaan tuskin muuta kuin kokouksen palvelusta vastaavan henkilön tervetuloitovotus kokoukseen ja mahdollinen ”hiljainen hetki”, jolloin jokaisella on mahdollisuus hetkeksi syventyä sisimpäänsä, meditoida tai toimittaa rukouksensa siten kuin on tottunut tekemään. Koska mukana voi olla hyvin erilaisen taustan omaavia henkilöitä, niin on parempi minimoida muotomenot ja antaa päähuomio *Urantia-kirjaan* tutustumiselle. Jos opiskelun tarkoitus on suunnattu enemmän hengellisen palvontayhteyden suuntaan, on se tietysti mainittava jo

etukäteen. Jokainen ryhmä luo oman käytäntönsä ja erilaisten muutosääntöjen ehdottaminen tuskin on paikallaan. Pääasia on, että henkilöt haluavat toistuvasti saapua tapaamisiin, mikä sinänsä kertoo onnistumisesta, kiinnostuneisuudesta ja viihtymisestä.

Se, miten kirjan opiskelussa edetään, on henkilöistä kiinni. Toiset pitävät siitä, että luetaan ääneen ja keskustellaan luetusta aiheesta, kun taas jotkut pitävät parempana valmistella aihetta etukäteen ja keskustella sen perusteella. Myös se, aloitetaanko alusta vai jostakin kiinnostavasta luvusta, on mieltymyksistä kiinni. *Urantia-kirjan* lukemisen suhteen suositellaan yleensä kuitenkin lukemista alusta loppuun, koska silloin edetään loogisesti eli jumalallisesta inhimilliseen. Käsitteet ja tapahtumat, joihin myöhemmin viitataan, saavat silloin selityksensä.

Opiskeluryhmän aloittaessa toimintaansa ei tiedetä, kauanko ryhmä toimii. Luonnollinen tavoite lienee koko kirjan läpikäyminen, joka onkin aika iso urakka ja vie useita vuosia. Jotkut ryhmät kokoontuvat kerran kuukaudessa tai joka toinen viikko, ja eräät saattavat pitää kokouksiaan jopa viikoittain. Mitään yleispätevää ohjetta ei voi olla olemassa, koska ryhmä päättää itse, mikä kokousrytmi tuntuu sopivalta. Opiskeluryhmän olemassaolo ei saa muodostua itsetarkoitukseksi,

vaan se on olemassa vain niin kauan kuin se tuntuu mielekkäältä ja osanottajat omalla osallistumisellaan haluavat sitä ylläpitää.

Opintoryhmän kokoontumisen motiivi?

Mikä saa ihmiset tulemaan ja omistautumaan näihin tapaamisiin vuosi vuoden jälkeen? Olisiko kyseessä jonkinlainen tunne siitä, että on mukana jossakin todella merkittävässä toiminnassa? Ilmoitus on käänteentekevä ja sen kokonaisvaltainen omaksuminen tässä vaiheessa on jopa etuoikeus. On kuitenkin suhteellisen harvinaista, että jotkut ihmiset voivat uskoa *Urantia-kirjan* sanomaan, kun taas monet, joiden luulisi ammattinsa puolesta olevan mahdollisia vastaanottajia, eivät kiinnostu siitä ollenkaan! Olemme ikään kuin samassa koulussa, mutta synnymme erilaisin kyvyin varustettuina ja käymme koulumme niillä luokilla, jotka vastaavat kykyjämme.

Kosmisen tietoisuuden vaikutus yksilössä ja yhteiskunnassa

Urantia-ilmoitus on ollut kirjana vaikuttamassa englanninkielisessä maailmassa jo 56 vuotta ja Suomesakin jo 18 vuotta, mutta käännösmonisteina yli 40 vuotta. Kirjan saa 15 eri kielellä ja käännöksiä on kaikkiaan 16. Ilmoitukseen voi toki tutustua muutenkin kuin paperikirjaa lukemalla. Sana ”Urantia” antoi

esim. Googlen haussa 760 000 osu-
maa, joten kirjan nimi alkaa olla yleisesti tunnettu. Kuitenkin on suhteellisen vähän ihmisiä, jotka tuntevat viidennen ilmoituksen ja sen sisältämän kosmologian ja hengellisen sanoman edes välttävästi. Digitaalisen äänikirjan tulo mukaan paperikirjan rinnalle toivottavasti tulee alentamaan kynnystä tutustua sisältöön, mutta sen omaksuminen onkin toinen juttu. Sähköinen muoto sallii myös sen jakelun tarvittaessa esim. radiolähetyksiin, jos niin halutaan.

Tarvitsemme viisasta johtajuutta Urantia-liikkeen sisällä arvioidesamme, missä määrin ja millä intensiteetillä ilmoitusta voi ja kannattaa tuoda julkisuuteen. Mitkään kaupalliset ja kiirenäkökohdat eivät voi sanella levitystä. Hengellisesti näkähäiset etsijäyksilöt, jotka mahdollisesti ovat kokeilleet muita suuntia, mutta pettyneet, ovat eräs mahdollinen joukko ilmoituksen tarvitsijoita. Myös henkilöt, joilla on tieteellinen maailmankuva voivat löytää *Urantia-kirjasta* lähestymistien filosofiseen ja uskonnolliseen maailmankäsitykseen. Kysymys kuuluu-
kin, miten nämä ihmiset löytävät tämän ainutlaatuisen kosmologian oppaan. Siihen voisi vastata siten, että samalla tavalla kuin kirja löysi meidät! Jokaisessa meissä vaikuttaa sisäinen etsijä, ja jossain vaiheessa ihminen tunnistaa sen kutsun ja osuu ”sattumalta” paikkaan, jossa kirja odottaa löytäjänsä. Tämä voi

olla ystävän vinkki, käynti kirjamesuilla tai nettisivujen keskustelupalsta.

On kiehtovaa tehdä ajatuskoe, mitä kaikkea laajentunut kosminen tietoisuus – Universaalisen Isän todellisuuden tunnustaminen ja Kristus Mikaelin maallisen elämän ja opetusten aito tunteminen – voisi saada aikaan yksilöissä ja yhteiskunnassa. Meille vakuutetaan, ettei ilmoitus Jeesuksessa ja Jeesuksen kautta Jumalasta tule epäonnistumaan (2097:1). Tänä päivänä ihmiskunta odottaa ehkä enemmän kuin koskaan aikaisemmin käännettä parempaan ja pelkää samalla pahinta. Ratkaistavana on samanaikaisesti lukuisia joukko ongelmia, jotka vaativat nopeata reagointia ja suuria panostuksia sekä ennen kaikkea kykyä toimia yhteisesti sovitun periaatteen mukaan. Kansallinen edun on väistyttävä, jos globaali etu on uhattuna. Tässä tilanteessa *Urantia*-ilmoituksella olisi paljon annettavaa kaikkien kansojen yhteiskuntaelämään ja hallintoon.

Sota ja rauha

Vain suuret ja vahvat voivat taata edes suhteellisen rauhantilan säilymisen maailmassa. Pienet ja kehittyneet maat voivat tukea omalla panoksellaan rauhantyössä kriisialueilla suurten apuna ja YK:n turvaneuvoston valtuuttamina. Lopullinen maailmanrauha saavutetaan vasta perustamalla ihmiskunnan

hallitus, jossa kaikki maailman valtiot ovat mukana ja jolla on ylin valta sodan ja rauhan asiassa. Kansallistalvioiden välinen sota olisi tässä tilanteessa kriminalisoitu. Tämä on se järjestely, johon Jeesuksen Urmialuentojen nykyaikaistetussa versiossa *Urantia-kirjassa* viitataan.

Tulevaisuuden ihminen ja hänen maailmansa

Maailma on jo suurten ilmastollisten mullistusten keskellä, ja lisää on tulossa koko ajan. Koko länsimainen yhteiskuntamalli on muuttumassa yhä haavoittuvammaksi sen suhteen, että se kestäisi samaan aikaan tapahtuvia rahatalouden väärinkäytöksiä, kun yhteiskunnissa tapahtuva kilpailu tulee yhä kovemmaksi yksilöä kohtaan lisääntyvien tuottovaatimusten muodossa, ja kun tapahtuu uskontojen sekä Jumalan olemassaoloa kyseenalaistavia hyökkäyksiä niitä kannattavia vastaan.

Laulun sanoissa kysytään, ”muuttuuko ihminen ja mihin suuntaan”? *Urantia-kirja* toteaa nykyihmisen elävän juuri nyt historiansa käännekohtassa, jolloin hänen on muutamassa vuosikymmenessä koettava enemmän muutoksia kuin koskaan edeltävien vuosituhansien aikana. Planeettamme on alkanut reagoida elämäntapaamme, jota olemme harjoittaneet viimeisen vuosisadan aikana. Elämme jo jatkuvassa kriisitietoisuudessa ilmas-

ton äärivaihtelun, maanjäristysten ja tsunamien aiheuttamien uutisten keskellä. Ääri-ilmiöitä on ollut ennenkin, mutta esiintymistiheys on kasvanut merkittävästi. Luonnon antama viesti on selvä, mutta voimmeko yksityisinä ihmisinä tehdä jotakin, jolla on vaikutusta kehityksen suuntaan? Voimme ainakin tiedostaa, että olemme muutoksen ajassa, ja hyväksyä sen todellisuus. Planetaarinen evoluutio noudattaa omaa kurssiaan, ja me olemme täällä suljetussa tilassa matkustajina. Ehkäpä halusimme tulla juuri tähän aikaan toteuttamaan tehtäväämme! Jos uskomme Urantia-ilmoitukseen, meidän pitäisi uskoa myös Kaikkein Korkeimpien hallitsevan Universaalisen Isän tahdon mukaisesti kohtalon varajoukkojen avulla maailmamme kohtaloa. Jos maailma tarvitsee puhdistusprosessin, niin se tulee ja se on tarpeellinen tulevaa planetaarista jaksoa varten. Meille on helpompaa, jos hyväksymme muutokset, joille kuitenkin emme voi mitään.

Jo useamman vuoden aikana meille on viestitetty monilta eri suunnilta vuoden 2012 merkityksellisyydestä, jonkinlaisena käännekohtana kohti muutoksen aikaa. Emme kuitenkaan tiedä mitään ihmiskunnan vapaan tahdon alaisesta tulevaisuudesta. Voimme vain lausua todennäköisyyksiä tapahtumista, jos ne jatkavat samaa rataa kuin

aikaisemminkin. Odotan ja toivon kuin myös yritän toimia omalta osaltani niin, että hyvyyden voimat voittavat lopullisesti kapinan aiheuttaman taantumuksen ja sekasorron planeetallamme. Hyvä voittaa kuitenkin viime kädessä vain jokaisen ihmisen omien valintojen ja toiminnan kautta.

Kuten jo edellä useaan kertaan tuli mainittua, tarvitsemme totisesti hyvää planetaarista johtajuutta. Seläistä, joka johtaa yhteiseen kieleen, rotuun ja lopuksi uskontoon. Tällöin tie kohti maailmanlaajuista rauhaa on viitoitettu ja voimme kansakuntina turvallisista mielin edetä kohti valon ja elämän aikakautta.

Ja lopuksi viittaus siihen, mitä Jeesus sanoi viimeisenä tiistai-iltana Öljymäellä opetuslapsilleen toisesta tulemisestaan:

Tehän tiedätte, että kun viikunapuu kasvattaa hentoja versoja ja pubkeaa lehteen, niin kesä on lähellä. Samoin sitten kun maailma on selviytynyt aineellismieällisyyden pitkästä talvesta, ja kun huomaatte uutta tuomiokautta olevan hengellisen kevään tulevan, teidän tulisi tietää, että uutta vierailua merkitsevä suvi lähestyy. [1915:3][176:2.6]

Eutanasia on ihmisen perusoikeus

Elämämme koostuu monista eri vaiheista kuten lapsuudesta, lastentarhasta, peruskoulusta, armeijasta, opiskelusta, vanhemmuudesta, työelämästä ja eläkepäivistä. Harva ihminen haluaa juuttua näihin vaiheisiin kuitenkaan ikuisesti – varsinkin jälkikäteen ajatellen tällainen ajatus tuntuu hullulta. Jostain syystä haluamme kuitenkin juuttua kynsin hampain tähän lyhyeen maalliseen elämänvaiheeseemme ja pakottaa myös muut samaan muottiin.

Kaikki elämämme vaiheet ovat meille tärkeitä, koska saamme niistä arvokasta kokemusta, jonka avulla opimme ymmärtämään itseämme ja auttamaan lähimmäisiämme. Tarvitsemme myös vastoinikäymisiä, koska niiden avulla opimme päättäväsyyttä, sisukkuutta ja myötätuntoa sekä saamme tyydytystä ja iloa, jota ongelmien ratkaiseminen meille tuottaa. Ongelmia pakenemalla jäisimme tästä kaikesta paitsi. Elämässä onni suosii rohkeaa, joka tarttuu toimeen eikä pelkää virheitä eikä ihmisten puheita.

Evoluutio ohjaa elämän kehitystä – ne, jotka tekevät vääriä valintoja, kuolevat pois. Sama evoluutio jatkuu myös ihmisen luonnollisessa kuolemassa. Ateisti ja vapaa-ajattelija muuttuvat taivaan pölyksi oman uskonsa mukaan; mutta vilpittön kristitty, hindu tai muslimi jatkaa pitkää opintomatkaansa maailmankaikkeuden syvyyyksiin. Uskon avulla huomaamme, että olemme jo nyt ikuisten aikakausien yli ulottuvalla matkalla kohti uusia haasteita.

Emme voi löytää uskomme todisteita testaamalla almujen, rukouksen tai hyvien tekojemme vaikutusta omaan elintasoomme, koska usko perustuu vapaaseen tahtoon. Elämämme tarkoitus ei ole kouluttaa meistä tottelevaisia koiria, jotka tekevät oikeita moraalisia valintoja pelon tai aineellisten palkintojen takia – vaan jaloja ihmisiä, jotka puhtaasta omasta halustaan tekevät oikeudenmukaisia ratkaisuja lähimmäisiään ja itseään kohtaan. Tällaisesta elämästä saatu henkinen tietoisuus ja tyydytys omasta saavutuksesta tosin ylittää minkä tahansa aineellisen palkinnon.

Yhteiskunnan ja työelämän kannalta on tärkeää, minkälaisia tuloksia saamme työstämme. Sen sijaan oman itsemme kannalta kaikista tärkeintä on, millä tavalla ja minkälaisin keinoin olemme työmme tehneet. Viime kädessä tärkeää ei ole, onko ihminen rikas vai köyhä, älykäs vai tyhmä tai kaunis vai ruma; vaan tärkeää on ihmisen omaan vapaaseen tahtoon perustuva rehellinen valinta elämän ja kuoleman välillä. Yhteiskunnassa ihminen tuomitaan tekojen perusteella, mutta lopullinen arvio tehdään kuitenkin ajatustemme perusteella, koska Hän kulkee aina mukamme.

Meidän ei tarvitse pelätä helvettiä, koska sitä ei ole olemassa. Kostonhimo on niin primitiivinen luonteenpiirre, että sitä on mahdollista yhdistää luojaamme. Kuolemassa ei ole mitään muuta pelättävää kuin se fyysinen tuska, jota epäonnekkaat yksilöt voivat joutua kokemaan ennen luonnollista kuolemaansa esimerkiksi pitkällisen sairauden johdosta. Mitään loogista moraalista syytä on vaikea löytää, jonka perusteella ihmisen omasta tahdosta tapahtuva tuskien lieven-

täminen ja lopullinen armahtaminen pitäisi lailla kieltää.

Kun kaikki on tehty ja ihmisen fyysinen olemus on loppuun käytetty, ihmisellä ei ole enää mitään syytä ja moraalista velvollisuutta pitkittää maallista elämäänsä fyysisten tuskien ja nöyryytysten kautta kuolemaan. Modernin lääketieteen ja tekniikan avulla ihmisen lähdöstä voidaan tehdä arvokas tilaisuus samaan tapaan kuin nyt tehdään opintojen valmistumisen tai eläkkeelle siirtymisen kohdalla.

Myös kuolema päättää yhden tärkeän vaiheen elämässämme – miksi ihmeessä meidän pitäisi olla surun ja epätoivon vallassa, kun tämä hetki koittaa? Voisimme sen sijaan nostaa lipun ylös asti ja täyttää ystävien ja sukulaisten sielut ilolla, toivolla, uskolla sekä jälleen näkemisen varmuudella.

Antti Roine, Ulvila 11.8.2011

Urantia-kirjan lukijatapaaminen

20.–22.1.2012

Alkio-opisto, Tähtiniementie 26, 41800 Korpilahti, www.alkio.fi.

”Laventaa kosmista tietoisuutta ja lisää hengellistä ymmärrystä” (s. 1:2)

Perjantai 20.1.

- 18.00–21.00 Saapuminen, ilmoittautuminen, majoittuminen
Hallituksen kokous
- 19.00–20.00 Iltapala ravintolassa
- 18.00– Rantasauna (vasen on naisten sauna, oikea miesten sauna)

Lauantai 21.1.

- 07.30–09.00 Aamiainen
- 09.00–09.15 Aamun avaus. *Silja Rantala*
- 09.15–10.30 Planeettamme ja sen asukkaiden tulevaisuus.
Alustus ja pienryhmät. *Raimo Ala-Hynniliä*
- 10.40–11.30 Evankeliumin/ilosanoman ydinkysymysten tarkastelua
Urantia-kirjan mukaan. *Eija Seppänen-Bolotinski.*
- 11.30–12.30 Lounas
- 12.30–14.20 Miten levitämme *Urantia-kirjan* sanomaa.
Alustus ja pienryhmät. *Raimo Kujala, Tapani Vainio*
- 14.20–15.00 Päiväkahvi
- 15.00–15.30 Netistä siepattua/muuta. *Kari Kippo*
- 15.30–16.30 Miksi emme voi vaieta Jeesuksen opetuksista. *Riitta Tuori*
- 16.30–17.30 Päivällinen
- 18.00– Rantasauna
- 19.00– Iltapala rantasaunalla

Sunnuntai 22.1.

- 08.00–09.00 Aamiainen
- 09.05–09.15 Aamun avaus. *Silja Rantala*
- 09.15–11.00 Jatkuvasti edistyvä henkinen kasvaminen palvelemaan veljeyteen. Alustus ja pienryhmät. *Arvo Mäki*
- 11.00–11.45 Muutamia huomioita Jeesuksen opetusmenetelmistä. *Kari Kippo*
- 12.00–13.00 Lounas. Huoneiden luovutus.
- 13.00–13.30 Paneeli. – Tätä olen aina halunnut kysyä...
- 13.30–14.00 Puheenjohtajan puheenvuoro
- 14.00– Kahvi

Ilmoittautuminen 6.1.2012 mennessä

Kari Kippo, 050 327 1045, sähköposti koulutuskomitea-pj@urantia.fi.
Tapani Vainio, 040 544 9026, sähköposti tapani.vainio@pirkkala.fi.

Kun ilmoittaudut sähköpostilla, huolehdi, että saat kuittauksen. Ilmoita myös ruokavaliosi.

Hintavaihtoehdot:

1. Täysihoitohinta 2hh pe–su	142,00 €/hlö
Täysihoitohinta 1hh pe–su	172,00 €/hlö
2. Täysihoitohinta 2hh la–su	102,00 €/hlö
Täysihoitohinta 1hh la–su	117,00 €/hlö
3. Puolihoitohinta pe–su	88,00 €/hlö
4. Puolihoitohinta la–su	75,00 €/hlö

Aikaisemman tavan mukaan *Urantia-kirjan* voi tilata ennakkoon ilman postimaksuja. Kalevi Eklöf, (09) 879 9474 tai 040 830 1200, sähköposti: kalevi.eklof@kolumbus.fi.

Kirjan voi lunastaa talvitapaamisessa.

Tapahtuman järjestää Suomen Urantia-seura ry. www.urantia.fi

Tervetuloa !

Tilaisuus on avoin kaikille asiasta kiinnostuneille. Osallistuminen ei edellytä seuran jäsenyyttä!

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää esitelmätilaisuuksia Helsingin alueella, Malmilla, aivan rautatieaseman vieressä olevassa Malmitalossa, osoite on Ala-Malmin tori 1, 00700 Helsinki. Esitelmät ovat lauantaisin klo **13.30–16.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Tervetuloa!

- 18.2.2012 *Eija Seppänen-Bolotinski*
 Aihe Pohdintaa *Urantia-kirjan* hengellisistä projekteista
- 17.3.2012 *Seppo Kanerva*
 Aihe Raamatun ajatushelmiä *Urantia-kirjan* ilmoituksen valossa
- 21.4.2012 *Risto Mäntynen*
 Aihe Suomalaisfilosofit ja elämä taideteoksena
- 12.5.2012 *Avoim*
 Aihe Avoim

Seura osallistuu vuonna 2012 seuraaviin tilaisuuksiin:

Minä Olen -messuille Espoon Dipolissa 11.–12.2.2012
 Hengen ja Tiedon messuille Helsingissä lokakuussa 2012

Kirjat jouluhintaan!

Urantia-säätiön Suomen-toimisto myy joulukuussa *Urantia-kirjoja*
 20 %:n alennuksella.

Urantia-kirja, kovakantinen 32,00 €

Urantia-kirja, pehmeäkantinen 20,00 €

Postitse lähetettäessä hintoihin lisätään postin perimä pakettimaksu.
 Tiedustelut ja tilaukset vuoden loppuun mennessä osoitteella:

Urantia-säätiön Suomen-toimisto

Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:

Sampo 8 0 0 1 2 - 7 0 1 6 0 8 7 3

Alustava tiedote Urantia-kirjan lukijoille suunnitellusta elämysmatkasta Lähi-itään 21.–28.4.2012.

Elämää suurempi juttu.

Kolmen Ison J:n kohtaaminen Jordanian Pellassa.

Jordaninlaakso on sivilisaatiomme kehto, se kätkee sisäänsä huimaavan joukon historiaa.

Kon-Tiki Tours lisäsi Jordanian kattavaan ohjelmistoonsa vuonna 2011. Maassa on lukuisia kansallispuistoja, luonnonsuojelualueita ja merkittäviä kulttuurikohteita.

Urantia-kirjan lukijoille avautuu ennen kokematon mahdollisuus matkustaa seudulle, jossa *Urantia-kirjan* mukaan Jeesus todellisuudessa kastettiin. Pella ei ole virallisten historiankirjoitusten mukaan merkattu paikaksi, jossa Johannes Kastaja kastoi Jeesuksen. *Urantia-kirjan* mukaan tämä merkittävä tapahtuma käytiin kuitenkin Pellassa, noin 130 km Ammanista pohjoiseen.

Emme itse asiassa tiedä, missä tarkalleen tämä kastepaikka sijaitsee Pellan alueella, mutta teemme yhteisesti tutustumisretken tuohon ikivanhaan ja pikkuhiljaa päivänvaloon sukeltavaan Pellaan. Aloitamme Jordanian matkamme Kuolleenmeren alueelta, jossa vierailemme mm. Ammanista etelään sijaitsevalle Mount Nebolla (Nebon vuori), jonne Mooseksen sanotaan nousseen vähän ennen kuolemaansa. Betaniassa, jossa myös käymme, sijaitsee virallisten kirjoitusten mukaan kastepaikka, jossa Johannes Kastaja työskenteli ja kastoi Jeesuksen. Paikka avattiin yleisölle vuonna 1999. Matkan varrella vierailemme Machaeruksessa (Machaeruksen linnoitus), jossa Johannes Kastaja teloitettiin. Kuollutmeri rajaa matkareittimme, sen etelämmäksi tällä matkalla emme mene. Matkamme päättyy Ammaniin, josta lennämme kotiin.

Tiedustelut matkan yksityiskohdista:

Rauni Tirri, Oy Kon-Tiki Tours, Talmantie 389, 04240 Talma, Sipoo, Finland.
Tel: +358 9 621 25 25, e-mail: rauni@kontiki.fi, skype: kontikirauni.

www.kontiki.fi

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie , puheenjohtaja	Makaksentie 10, 02750 ESPOO Puh. 050 33 22 739 puheenjohtaja@urantia.fi
Seppo Niskanen , varapuheenjohtaja	UUSIKAUPUNKI Puh. 040 526 8283 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Tuula Laine , sihteeri	Otakallio 1 C 22, 02150 ESPOO Puh. 0400 90 3295 sihteeri@urantia.fi
Anja Vuori , rahastonhoitaja	RAUMA Puh. 040 748 4289 rahastonhoitaja@urantia.fi
Hanna Holopainen , jäsenkomitean pj.	TURKU Puh. 040 763 0917 jasenkomitea-pj@urantia.fi
Pertti Leinonen , julkaisukomitean pj.	ESPOO Puh. 050 041 6336 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kari Kippo , koulutuskomitean pj.	TAMPERE Puh. 050 327 1045 koulutuskomitea-pj@urantia.fi
Eija Seppänen-Bolotinski , konferenssikomitean pj.	VANTAA Puh. 041 534 8283 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Pulli , sähköisen viestinnän komitean pj.	PARAINEN Puh. 050 540 4582 internetpalvelut-pj@urantia.fi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdisteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyyntöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki–Helsingfors

Helsingin opintoryhmä kokoontuu parittomien viikkojen perjantaisin klo 17–19 osoitteessa Uudenmaankatu 33. Käsittelemme *Urantia-kirjan* IV osaa. Yhteyshenkilö: Helena Juola, puh. 050 5307785. (helena.juola@saunalahti.fi).

Beträffande svenskspråkig studiegrupp, kontakta: [Joel o. Eeva Rehnstrom](mailto:Joel.o.Eeva.Rehnstrom) tel. 040 845 2125 eller (09) 221 3125.

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kauklahden opintopiiri) kokoontuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

Pentti Lehtelä, puh. 040 060 9790

(pentti.lehtela@pp1.inet.fi)

Pertti Leinonen, puh. 050 041 6336

(tmi.leinonen@kolumbus.fi)

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714

(martti.vanninen@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa:
Kari Haavisto, puh. 040 507 3048
(kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko klo 18.00–19.30.
Raimo Ala-Hynnälä, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. 040 088 9732
(gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,
(juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja
Tuula Parviainen, Lamminraitti 12 as. 7, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Kuusitie 9 A 7, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942
(kalle.krekila@gmail.com).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmintie 20 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604
(reijo.hamari@luukku.com).

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289
(anja.m.vuori@gmail.com).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja:
Kari Kippo, puh. 050 327 1045
(kr.kippo@pp.inet.fi).

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja
Tapio Pulli, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. 050 540 4582
(tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp sammankommer på adressen:
Studieförbundet Vuxenskolan, Hantverkargatan 12, Stockholm. Tunnelbana: Rådhuset. *Michael MacIsaac*, tel. +46 73 576 4364
(mmacisaac@gmail.com).

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutari*, puh. +34 626 792 501.

Itella Green